

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 35ος • ΤΕΥΧΟΣ 154 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010

Χριστός Ανέστη & Χρόνια Πολλά

Πάσχα στην Καλοσκοπή

Πρώιμο είναι φέτος το Πάσχα των Ορθόδοξων (4 Απριλίου). Θεού θέλοντος και καιρού επιτρέποντος, για μας ο εορτασμός θα γίνει στην Καλοσκοπή. Είναι η καλύτερη λύση τόσο από λόγους λατρείας στην παράδοση όσο και ανάγκης. Στις κρίσιμες οικονομικές συνθήκες που ζούμε σήμερα η επιστροφή στις ρίζες είναι η καλύτερη επιλογή, διότι εκτός που χαιρόμαστε τις ομορφιές της ιδιαίτερης πατρίδας μας λιγοστεύουμε και τα έξοδά μας.

Τώρα που γνωρίζουμε ότι το χωριό μας ξανάνιωσε, χτίστηκαν καινούργια σπίτι, ξαναφτιάχτηκαν τα παλιά, λειτουργούν τα καταστήματα κι οι δρόμοι μας είναι άνετοι, η οικονομική κρίση που συγκλονίζει την ανθρωπότητα τώρα χτυπάει και την πόρτα μας, καλούμαστε να γιορτάσουμε την κορυφαία γιορτή της ανθρωπότητας, το Άγιο Πάσχα, στην Κουκουβίστα και να σύρουμε θρησκευτικό θρήνο (σήμερα μαύρος ουρανός σήμερα μαύρη μέρα), ώσπου να φτάσουμε στην ημέρα την Αναστάσιμη.

Πάσχα λοιπόν στην πανέμορφη Καλοσκοπή, που μας προσφέρει απλόχερα τις ομορφιές της, συντροφιά με την απλότητα, τις γνωστές παρέες και τα ψημένα αρνιά.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 17 Ιανουαρίου στο Ξενοδοχείο «NOVOTEL» πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας και κόπηκε για το καλό του χρόνου η πρωτοχρονιάτικη πίττα. Επίσης διεξήχθησαν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. του Συνδέσμου.

Μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς και συναδέλφωσης οι Καλοσκοπίτες γέμισαν την αίθουσα και είχαν την ευκαιρία να επικοινωνήσουν εγκάρδια και να πληροφορηθούν για τα θέματα και τα προβλήματα της γενέτειρας μας Καλοσκοπής.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος κ. Α. Μανανάς και ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Αναστάσιος Παππάς καθώς και ο πρόεδρος του Τ.Σ. Δημήτριος Τσιαμπάς και ο σύμβουλος Νικόλαος Δανιήλ. Από τη Συνέλευση απουσίαζε, λόγω εκκλησιαστικών υποχρεώσεων, ο ιερέας μας παπα-Κώστας που μας έστειλε τις ευχές του και την ακόλουθη επιστολή:

Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την πρόσκληση και την τιμή που μου κάνετε να με καλείτε κάθε χρόνο στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας. Φέτος όμως οι υποχρεώσεις μου δεν θα μου επιτρέψουν να μπορέσω να είμαι μαζί σας γιατί πρέπει να είμαι σε άλλη ενορία για να τελέσω ένα μνημόσυνο το οποίο δεν μπορώ να αναβάλω διότι είναι Σαρανταήμερο. Σας εκφράζω τη λύπη μου για την απουσία μου και εύχομαι καλή χρονιά με καλή υγεία ψυχική και σωματική.

Σας ευχαριστώ πολύ και σας χαιρετώ όλους μαζί και τον καθένα χωριστά και ανανεώνω το ραντεβού μας -συν Θεώ- για το Πάσχα στην Καλοσκοπή.

*Μετά τιμής, ταπεινός δούλος του Θεού,
πατήρ Κων/νος Πλιάτσικας*

Η Γενική Συνέλευση άρχισε με την εκλογή ως προέδρου τον κ. Ευθυμίου Κολλύρη και Γεν. Γραμματέα την κ. Βιολέτα Χαμηλού.

Το λόγο έλαβε ο πρόεδρος της Γ. Σ. ο οποίος αφού χαιρέτησε κάλεσε όποιο μέλος ήθελε να πάρει το λόγο, να το δηλώσει.

Πρώτη έλαβε τον λόγο η πρόεδρος Βούλα Γρηγοροπούλου η οποία αφού χαιρέτησε τα μέλη ευχήθηκε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία για το Νέο Έτος.

Ευχαρίστησε για την παρουσία τους και κυρίως για την ηθική και υλική υποστήριξη προς τον Σύνδεσμό μας. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη δράση του Συνδέσμου μας στη διετία 2008 - 2009.

Ενημέρωσε τα μέλη ότι οκτώ κάτοικοι των Δ.Δ. Καστελλίων, Οινόχωριου και Σκλήθρου έκαναν αίτηση τριτανακοπής περί ανακοπής της 3958/2008 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος περί παραχώρησης άδειας λήψης νερού από την πηγή Κεφαλόβρυσο. Η αίτηση εκδικάζεται στις 17 Μαρτίου. Η εκπροσώπηση του Συνδέσμου ανατέθηκε σε δικηγόρο.

Κλείνοντας ζήτησε να στηρίξουμε με την ψήφο μας τους νέους ανθρώπους οι οποίοι έχουν τεράστια αποθέματα για δουλειά και είναι το μέλλον του χωριού μας.

Εν συνεχεία έγινε η κοπή της πίττας του Συνδέσμου «Αγία Τριάς» καθώς και του Αθλητικού Ομίλου «Άγγελος Σίμος» από την πρόεδρο Βούλα Γρηγοροπούλου και τον πρόεδρο του Α.Ο.Κ. Παναγιώτη Δημόπουλο. Τυχεροί της χρονιάς η Σοφία Λευκαδίτου και ο Κώστας Ρούλιας. Και του χρόνου.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ακολουθώς λόγω απουσίας του ταμία Βασ. Τσιρώνη ανέλαβε την ανάγνωση των οικονομικών δεδομένων της προηγούμενης χρήσης ή αντιπρό-

εδρος του Συνδέσμου Ανθή Καραγιάννη τα οποία έχουν ως εξής:

Υπόλοιπο ταμείου 31-12-2008	6.023,18
Έσοδα χρήσεως 2009	22.033,00
Σύνολο	28.055,18
Δαπάνες	<u>20.217,50</u>
Υπόλοιπο 31/12/2009:	7.837,68

ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο πρόεδρος συνεχάρη το Δ.Σ. για τη δραστηριότητα που ανέπτυξε το 2009 και κάλεσε την εξελεγκτική επιτροπή να αναγνώσει την έκθεση της σχετικά με τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. Στο βήμα ανέβηκε ο Δημ. Ράπτης ο οποίος ανέγνωσε την έκθεση και δήλωσε ότι μετά από σχετικό έλεγχο διαπιστώθηκε απόλυτη τάξη στα βιβλία και στοιχεία του Συνδέσμου. Έχουν εκδοθεί παραστατικά τόσο για τις εισπράξεις όσο και τις πληρωμές. Όλα κρίθηκαν καλώς και πρότεινε την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Η Γ. Σ. ομόφωνα με καθολική συναίνεση απάλλαξε το Δ. Σ. και την εξελεγκτική επιτροπή από κάθε ευθύνη για το χρονικό διάστημα 1/1 – 31/12/2009.

Ακολούθησαν ανακοινώσεις και συζητήσεις διάφορα θέματα που απασχολούν το χωριό και το Σύνδεσμο.

Εν συνεχεία, στο βήμα ανέβηκε ο Δήμαρχός μας κ. Αθαν. Μανανάς, ο οποίος μας ευχαρίστησε για την πρόσκλησή του στη Γενική Συνέλευση. Ευχήθηκε υγεία και ευτυχία για τον καινούργιο χρόνο και αναφέρθηκε στις προσπάθειες που καταβάλλονται για την επίτευξη των στόχων που έχουν προγραμματισθεί από το Δήμο.

Κατόπιν ο Πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος Δημήτριος Τσιαμπάς: Χαιρέτησε τη Γ. Σ. και

ευχήθηκε υγεία και ευτυχία.

Αναφέρθηκε στα έργα που περατώθηκαν κατά την διάρκεια της 3ετούς θητείας του, καθώς και στα προγραμματισμένα έργα για την τρέχουσα χρονιά. Τόνισε ότι τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλά και μας κάλεσε να συνεργαστούμε για ένα καλλίτερο μέλλον του χωριού μας. Ιδιαίτερη μνεία έγινε στο έργο της υδρομάστευσης του πόσιμου νερού της Κάτω Τράκας.

Στο έργο αυτό σημαντική ήταν η συμβολή της Α.Ε. ΕΛΜΙΝ την οποία και ευχαρίστησε.

Ακολούθως δόθηκε ο λόγος στους κάτωθι ομιλητές:

1. Ανθή Καραγιάννη: Η εφημερίδα «Η Κουκουβίστα» που προβάλλει τα θέματα, τις ομορφιές, τον πολιτισμό, τη ζωή και τη δράση των χωριανών μας χρειάζεται τη στήριξη και τη συμπαράσταση όλων μας. Ειδικότερα για να εμπλουτισθεί η ύλη και να δυναμώσει η φωνή της είναι απαραίτητο εκτός από τη συνδρομή μας να στέλνουμε και τη συνεργασία μας και τις αναμνήσεις μας καθώς και τα καθημερινά μας νέα.
2. Βαγγέλης Τσιρώνης: Παρακάλεσε για την τή-

Ο δήμαρχός μας και το προεδρείο του Συνδέσμου.

ρηση ενός λεπτού σιγή στη μνήμη αυτών που χάσαμε το χρόνο που πέρασε. Ευχαρίστησε εκ μέρους του Στέφανου Κόλλια όλους όσους τον βοήθησαν για τη ανοικοδόμηση του καμμένου σπιτιού του και ευχήθηκε να μην ζήσει κανείς παρόμοια εμπειρία.

3. Ταξιάρχης Κυριαζής: Πρότεινε την τροποποίηση του καταστατικού του Συνδέσμου και να ορισθεί ως έδρα η Καλοσκοπή, ώστε να διευκολύνεται η εκπροσώπηση στο Δήμο. Να συμμετάσχουμε σε κοινοτικά προγράμματα και να απαιτούμε τα σχετικά κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση για θέματα κυρίως πολιτισμού.
4. Βιβή Κυριαζή: Αναφερόμενη σε προηγούμενες ομιλίες είπε ότι δεν χρωστάμε ευχαριστήρια στις μεταλλευτικές εταιρείες, για την διάθεση οικονομικών πόρων γιατί μας καταστρέφουν τα όμορφα βουνά μας.
5. Καίτη Δανιήλ-Πολυχρονιάδου: Πρότεινε το

καλοκαίρι να γίνεται συζήτηση και ενημέρωση κοινών θεμάτων στην πλατεία του χωριού.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Στις αρχαιρεσίες που έγιναν, από την κάλπη αναδείχθηκε νέο Δ.Σ. με την εξής σύνθεση:

Βούλα Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος

Ανθή Καραγιάννη, Αντιπρόεδρος

Ιωάννα Κ. Χαμηλού Γεν. Γραμματέας

Ρούλα Δανιήλ, Ταμίας

Βίκυ Αλεξίου, Γιώργος Κόλλιας, Γιώργος Θεοχάρης, Βασίλης Τσιρώνης, Δήμητρα Ευαγ. Δανιήλ, μέλη

Εξελεγκτική Επιτροπή:

Δημήτρης Ράπτης, Λάμπρος Αχλαδάς, Θεμιστοκλής Κορνάκος.

Ενθαρρυντικό φαινόμενο η μεγάλη συμμετοχή των χωριανών μας στη Γενική Συνέλευση γεγονός που μαρτυρεί ότι ο Σύνδεσμος μας διατηρεί τη δυναμική του και είναι ευτύχημα που στο Δ.Σ. μπήκαν νέα μέλη με όρεξη για δουλειά.

ο χορός μας

Πραγματοποιήθηκε στις 6 Μαρτίου με πολύ επιτυχία στη φιλόξενη και άνετη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel ο καθιερωμένος χορός του Συνδέσμου μας.

Εφέτος πρωτοτυπήσαμε. Προσαρμοστήκαμε στο πνεύμα της εποχής και αφήσαμε να μας διασκεδάσουν τα δικά μας Κουκουβιστιανά παιδιά που απέδειξαν ότι μπορούν να μας προσφέρουν χορό και τραγούδι, καλύτερα και από τις πιο καλοπληρωμένες ορχήστρες στις οποίες μέχρι τώρα καταφεύγαμε. Και ποιον δεν χαρήκαμε. Τον Γιώργο Λευκαδίτη γιό του παπα Γιάννη (Μερακλή) με το μελωδικό του κλαρίνο, τον Γιάννη Κολλύρη με το λαούτο του ή τα δυο δεκαεξάχρονα παιδιά, τον βιολιστή Ιάσωνα Κτενά και το αηδόνι του δημοτικού μας τραγουδιού Κώστα Τσιλαγάνη.

Και όλα αυτά με την ηχητική κάλυψη του dj Χρήστου Ψωμακέλλη.

Πιστεύουμε ότι εξασφαλίσαμε την ορχήστρα που χρειάζεται για τις μελλοντικές μας εκδηλώσεις και δε χρειάζεται να τρέχουμε μακριά από το σπίτι μας. Πέρασαμε μια αξέχαστη βραδιά... Γλεντήσαμε, χορέψαμε χτυπώντας το δεξί μας πόδι στους ρυθμούς των δημοτικών μας τραγουδιών μέχρι τις πρωινές ώρες.

Πάνω: Το Διοικητικό Συμβούλιο σύσσωμο μας καλοσωρίζει.

Κάτω: Οι πρόεδροί μας σέρνουν το χορό.

ΝΑ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΑΣ

Στο Δ. Καλλιέων Ν. Φωκίδας: Μονάδα Ορεινού Εναλλακτικού Τουρισμού και Αθλημάτων Βουνού.

Συγκεκριμένα ο Δ. Καλλιέων πρωτοπορεί. Η μεγάλη και μακρόχρονη προσπάθεια του αγαπητού Δημάρχου κ. Λεωνίδα Καραγιάννη και της δημοτικής αρχής για την αναζωογόνηση της περιοχής με τη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης ανάπτυξης, βρίσκεται σήμερα στην πιο ώριμη φάση της, αφού η πραγματοποίηση της Μονάδας Ορεινού Εναλλακτικού Τουρισμού και Αθλημάτων Βουνού (Μ.Ο.Ε.Τ.Α.Β.) βρίσκεται σήμερα ένα βήμα πριν την υλοποίησή του/

Η Μ.Ο.Ε.Τ.Α.Β. είναι μια ιδανική επένδυση διότι:

- Συγκεντρώνει την καθολική αποδοχή της τοπικής κοινωνίας.
- Αναμένεται να αποτελέσει ένα από τα σπουδαιότερα οχήματα ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής, με την αύξηση της επισκεψιμότητας, τη συγκράτηση του μόνιμου πληθυσμού και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.
- Είναι ιδανικός ο τόπος εγκατάστασης, αφού το τοπίο της Οίτης, η όμορφη και φιλόξενη Καστριώτισσα με τον ωραίο ξενώνα του Τάκη Φούντα. θεωρείται μοναδικό για αθλητικές ομάδες, λάτρεις των ορεινών σπορ, μαθητές, φυσιολάτρεις και οικόλογους, φίλους του βουνού αλλά και φίλους της ιστορίας και της λαϊκής παράδοσης.

Αναδημοσίευση από τα «Νέα της Ρούμελης», Ιανουάριος 2010.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

– Κύριο χαρακτηριστικό των ημερών που πέρασαν στο χωριό ήταν οι χιονοπτώσεις (το χιόνι έφτασε το ένα μέτρο) οι καταρρακτώδεις βροχές και οι ισχυροί άνεμοι. Φούσκωσαν τα ποτάμια και η γη αναβλύζει παντού νερό. Για πρώτη φορά καλύφτηκε με ένα μέτρο νερό η λίμνη του **Κεραμίδα**. Ξεκλαρίστηκαν πολλές καρυδιές, έκλεισαν οι δρόμοι από φύλλα και χώματα και κατολισθηση έκλεισε το δρόμο προς τον Αγιαννάκη. Ευτυχώς συνεργείο του Δήμου τον άνοιξε εγκαίρως.

– Τόσο οι υπηρεσίες της Νομαρχίας όσο και του Δήμου δεν σταμάτησαν καθόλου τον εκχιονισμό. Ο Δήμος μάλιστα είχε τις μέρες της κακοκαιρίας ένα μικρό εκχιονιστικό μηχάνημα στην Κακοτράχη κατάλληλο για καθαρισμό των εσωτερικών δρόμων.

– Συνεχή παρουσία είχε στο χωριό ο πρόεδρος του Τ.Σ. **Δημ. Τσιαμπάς**, για να επιβλέπει τον εκχιονισμό και να ανοίγει προσβάσεις προς την Ελένη Σαλαπίδα και την Κων. Κουμπούρη (με τα φτιάρια) που τα σπίτια τους είναι απομακρυσμένα.

– Οι 26 ψυχές που ξεχειμώνιασαν στο χωριό είναι όλοι καλά και αισιόδοξοι. Δεν τους έλειψαν τροφές και φάρμακα. Μια μικρή ενόχληση στην υγεία του είχε ο **Γιώργος Αυγερινός**. Ευτυχώς πάνε όλα καλά. Σιδερένιος Γιώργο!

– Τοποθετήθηκαν τέσσερις στήλες φωτισμού ΔΕΗ σε διάφορα σημεία και έγινε προγραμματισμός για ακόμη τέσσερις.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΧΛΑΔΑΣ

Μετά από πολύχρονη και ευσυνείδητη προσφορά στο Σύνδεσμό μας δεν ήταν υποψήφιος για το νέο Δ.Σ. ο χωριανός μας Λάμπρος Ζ. Αχλαδάς.

Επί δεκαετίες ολόκληρες μέλος του Δ.Σ. επιτελούσε το έργο του Γενικού Γραμματέα με συνέπεια και υπομονή.

Η ενεργός συμμετοχή του έφτασε στο τέλος της. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ολοκληρώθηκε ο κύκλος της προσφοράς του. Όλοι βέβαια γνωρίζουμε ότι ο Λάμπρος και εκτός Συμβουλίου θα συμπαρασίσταται στο Σύνδεσμο με όλες του τις δυνάμεις.

Ο Λάμπρος είναι από τις αγαπητές παρουσίες και όπως και ο αξέχαστος πατέρας του Ζήσης αναλαμβάνει πολλές πρωτοβουλίες πολλαπλής υποστήριξης των θεμάτων του χωριού άλλωστε διαθέτει έναν εξαιρετο χαρακτήρα και μεγάλη εμπειρία.

Του ευχόμαστε μακροχρόνια υγεία και να ζει χαρούμενος με την αγαπημένη μας Ντίνα και να φροντίζουν από κοινού τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

«ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ» εκποιεί τα βιβλία του.

Μισό αιώνα ζωής έχει συμπληρώσει το βιβλιοπωλείο «Το φιλολογικόν» που ίδρυσε ο χωριανός μας Βασίλ. Γ. Βασιλείου και συνέχισε προσθέτοντας και βιβλιοδετείο ο γιός του Γιώργος στην οδό Σίνα 10 και Σόλωνος.

Η κρίση της εποχής μας και η συνήθεια που αποκτήσαμε να αγοράζουμε βιβλία από μεγάλα καταστήματα είναι φυσικό τα μεγάλα να γίνονται μεγαλύτερα και τα μικρά να κινδυνεύουν με κλείσιμο.

Έτσι όπως διαβάζουμε στις εφημερίδες (Καθημερινή 10-2-2010, Ελεύθερος Τύπος, Ελευθεροτυπία) ο Γιώργος Βασιλείου ξεκίνησε την εκποίηση 10 χιλ. τίτλων βιβλίων με σκοπό να αναστείλει τη λειτουργία προσωρινά και να αφοσιωθεί στην ανάπτυξη της μελισσοκομίας στην Καλοσκοπή.

Γιώργο ευχόμαστε να επιζήσει η επιχείρησή, που ο αγαπητός πατέρας σου με κόπο ξεκίνησε το 1950, από την καταγίδα της εποχής και να επαναλειτουργήσει το «φιλολογικό» στολίδι της Αθήνας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ

α. Κλάδεμα δένδρων

Για να βοηθήσουμε τα δένδρα των κήπων μας να διατηρηθούν σε ανάπτυξη και ανθοφορία, οι ειδικοί λένε ότι πρέπει να τα κλαδεύουμε και να τους ρίχνουμε λίπασμα. Προτείνουν μάλιστα κατάλληλο χρόνο τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο. Για τις συνθήκες όμως που επικρατούν στο ορεινό χωριό μας ο χρόνος κλαδέματος μετατοπίζεται στις αρχές της άνοιξης και μάλιστα ει δυνατόν να τα προλάβουμε πριν μπουμπουκιάσουν. Είναι μάλιστα και κατάλληλη εποχή για μπόλιασμα.

Οι κλάδοι πολλών δένδρων έχουν επεκταθεί σε δρόμους με συνέπεια να ενοχλούν και να εμποδίζουν πεζούς ακόμη και αυτ/τα. Γι' αυτό ο πρόεδρος του Τ.Σ. Δημ. Τσιαμπάς παρακαλεί τους ιδιοκτήτες που οι κήποι τους συνορεύουν με δρόμους και μονοπάτια να διευκολύνουν τα συνεργεία του Δήμου για το κόψιμο των ενοχλητικών κλαδιών.

β. Οι κήποι μας

Με την ευκαιρία που μιλάμε για τα δένδρα γιατί να μη

σκεφθούμε ότι ζούμε σε ένα χωριό προικισμένο με απίστευτη φυσική ομορφιά και που στον τυχερό αυτό τόπο συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις για την καλλιέργεια ενός κήπου. Δεν χρειάζονται πολλά στρέμματα. Φροντίδα χρειάζεται σαν κι αυτή που έδειχναν οι μανάδες μας, που ενδιαφέρονταν γι' αυτούς σαν τα παιδιά τους και ό,τι και αν φυτέψεις στο Κουκουβιστιανά Τσαίρια θα στο ανταποδώσουν. Δεν είναι μόνο ότι το επιβάλλουν οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες των ημερών μας. Είναι ότι ο κήπος είναι μια μαγεία, που χαιρέσαι να τη ζεις.

ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

από τη ΒΑΣΙΑΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Στην ορεινή Κουκουβίστα,, η οποία παλιότερα είχε πάνω από 1000 κατοίκους υπήρχαν πολλά επαγγέλματα, που εξυπηρετούσαν τις ανάγκες των κατοίκων. Ανάμεσά τους οι ραφτάδες που έραβαν τις χοντρές μάλλινες φορεσιές τους.

Κεφαλάδες ήταν δυο αδέρφια, «περιοδεύοντες» ραφτάδες στο επάγγελμα ο Γιάννης και ο Νίκος. Επάγγελμα όχι ευκαιριακό αλλά με μόνιμες ρίζες, πανάρχαιες και μακροχρόνιες, που αναπτύχθηκε πολύ στα χρόνια της τουρκοκρατίας και συνεχίστηκε σχεδόν μέχρι την κατοχή.

Κάθε φθινόπωρο κατέβαιναν από τα χωριά του Βάλτου και επισκέπτονταν τα ορεινά χωριά της Παρνασσίδος. Αυτοί οι δυο έρχονταν αποκλειστικά και έμεναν τον περισσότερο καιρό στο χωριό μας. Ο λαογράφος Φάνης Λευκαδίτης στο βιβλίο του για την Καλοσκοπή (έκδοση 2003) μας πληροφορεί ότι ο μπάρμπα Νίκος έφτανε από τα χωριά της Δωρίδος με τον αδελφό του, το γιο του και τους βοηθούς του. Οι δικές μου μαρτυρίες έχουν πρωταγωνιστές μόνο τα δυο αδέρφια.

Φορτωμένοι με τη μηχανή χεριού «ΣΙΓΓΕΡ» με ψαλίδια και άλλα σύνεργα της ραπτικής, περνώντας τα Βαρδούσια, έφταναν στην πλατεία του χωριού. Στρογγυλοκάθονταν τότε στο μαγαζί του Τσώνου, που ήταν κάτω από την πλατεία, εκεί που ψήνουν το Πάσχα τα αρνιά, τότε στου Πριόβολου να ξαποστάσουν, να πιουν έναν καφέ, ένα ποτήρι κρασί και με την παρουσία τους να δώσουν το σημάδι τους στους άντρες του χωριού, που περίμεναν.

Αυτοί αναλάμβαναν να ράψουν καπότα, κάπες, πουκαμίσεις, παντελόνια και πατατούκες από σκουτιά που είχαν ετοιμάσει οι γυναίκες. Μερικές φορές έραβαν και γυναικίους σάκκους και σεγκούνια τα οποία κεντούσαν με ωραία σχέδια. Πιο συγκεκριμένα ο Γιάννης έραβε κάπες και καπότες για τους τσοπάνηδες του χωριού και ο Νίκος παντελόνια, σακκάκια, με ύφασμα από γίδα, πουκάμισα και ό,τι άλλο είχαν ανάγκη. Ήταν πολλοί οι ποιμένες, οι χωρικοί και οι ξωμάχοι που είχαν να παλαίψουν με τα στοιχεία της φύσης. Είχαν ανάγκη να έχουν μια κάπα για ασπίδα προφύλαξης από το κρύο, τη βροχή, το χιόνι, το χαλάζι.

Οι άντρες τους καλούσαν στο σπίτι τους και οι νοικοκυρές τους τάζαν και τους κοίμιζαν ως ότου τελειώσουν την παραγγελία.

Καθισμένοι συνήθως στο πάτωμα τότε κοντά στο παράθυρο και τότε σε μια γωνιά κοντά στο τζάκι για να βλέπουν και με το φως που έβγαζαν τα ξύλα της παραστιάς, με τα λιγοστά εργαλεία τους τριγύρω με το μεγάλο ψαλίδι, το μικρό, τα βελόνια, τη μεζούρα έκοβαν με τα έμπειρα χέρια τους το χοντρό ύφασμα και φορώντας την τρύπια δαχτυλίθρα, να μην τρυπάνε τα χέρια τους, κάλυπταν τις ανάγκες της οικογένειας.

Λένε πως έβαζαν οι Κεφαλάδες τους πελάτες τους να ξαπλώνουν καταγής πάνω στο ύφασμα για να τους πάρουν μέτρα για το ύψος και το φάρδος και δεν τους άφηναν να κουνηθούν να μην τους ξεφύγει το ψαλίδι και κόψουν λάθος το ύφασμα. Οι ευχές ήταν απανωτές ιδιαίτερα για τον αφέντη του σπιτιού.

Είχαν δική τους διάλεκτο και δικό τους τρόπο συνεννόησης. Όταν ήθελαν να μείνουν περισσότερο στα σπίτια, που τους περιποιούνταν οι νοικοκυρές, έλεγαν

«Σβάλα –Αγόριανη - Μαριολάτα» δηλαδή να κάνουν τις βελονιές μικρές - μικρές ώστε να καθυστερούν το ράψιμο των ρούχων. Όταν ήθελαν να φύγουν έλεγαν «Σβάλα - Παλιοχώρι» δηλαδή να κάνουν ανοιχτές και μεγάλες τις βελονιές να τελειώνουν γρήγορα. Κάποιες φορές έμεναν μεγάλο διάστημα σε ένα σπίτι και ήθελαν να προλάβουν όλους τους χωριανούς. Η αργοπορία οφειλόταν στη νοικοκυρά η οποία παρουσίαζε κάθε φορά που τελειωνε η μια φορεσιά και άλλο ύφασμα λέγοντας «Έχω ένα σκτί ακόμη για το παραπαίδ' μας». Αυτοί δεν έλεγαν όχι αλλά για να μην καθυστερούν να τον περιμένουν για να του πάρουν μέτρα, αφού βρισκόταν με τα πρόβατα, προφασίζονταν πως τον είχαν δει στο καφενείο και ήξεραν το σώμα του.

Έτσι, κάποιες φορές, -ελάχιστες- τα ρούχα που έραβαν ήταν βιαστικά και στο «περίπου». Άνθρωποι ήταν και αυτοί, είχαν και αδυναμίες...

Συνήθως έραβαν μέχρι αργά και νυχτέρευαν τότε με το λαδοφάναρο που έκαιγε με βαμβάκι βουτηγμένο στο λάδι ή με μια καντηλίθρα από στριμμένο βαμβάκι, τότε με το πετρελαιοκάντηλο που ήταν κρεμασμένο σε μια πρόκα στον τοίχο του τζακιού ως τα ξημερώματα κάποιες φορές. Ο ύπνος τους ήταν πολυτέλεια και

ακούραστοι και εύθυμοι πάντα ξυπνούσαν μαζί με την οικογένεια να φάνε και να πιάσουν πάλι τη δουλειά τους. Πότε με το φως του παράθυρου, πότε με το φως του κρεμασμένου λυχναριού αγωνίζονταν να κάνουν τη δουλειά τους με μεράκι, με καλαισθησία και αγάπη. Πολλές φορές για να φωτίζεται ο χώρος οι νοικοκυρά κουβαλούσε στο τζάκι «λιανόξυλα» να βγάζουν δυνατό φως να βλέπουν οι Κεφαλάδες να περνάνε τη βελόνα.

Συνήθως έκαιγαν κέδρα να φωτίζεται ο χώρος και να μπορούν να ράβουν. Δεν ήταν δύσκολοι άνθρωποι. Λεπτοκαμωμένοι και ψηλοί, χωρίς πολλές απαιτήσεις – σχεδόν χωρίς καμιά – πανέξυπνοι, βολικοί και καλοσυνάτοι έτρωγαν ότι τους έβαζε η νοικοκυρά χωρίς να μεταφέρουν από το ένα σπίτι στο άλλο πληροφορίες για το είδος του φαγητού και την καθημερινότητά τους. Τα αυγά ήταν το πιο συνηθισμένο και πιο πρόχειρο φαγητό για τη νοικοκυρά, που είχε πάντα στο σπίτι της.

Λέγεται το εξής περιστατικό. Αφού οι Κεφαλάδες είχαν πάει σε πολλές οικογένειες του χωριού ήρθε και η σειρά του Βλαχοκώστα, που ήταν τσοπάνης στο κυρίως επάγγελμα, έκανε όμως και τον πρακτικό γιατρό. Τους είχε στο σπίτι μια βδομάδα να ράβουν και δεν είχε μάθει κανένα σχόλιο για καμιά από τις οικογένειες που είχαν πάει. Στις ερωτήσεις του οι απαντήσεις τους ήταν αποστομωτικές. Όλα ήταν καλά και αυτοί είχαν περάσει τις μέρες τους με καλό φαγητό και περιποίηση από τις νοικοκυρές. Τότε σκέφτηκε με τη γυναίκα του να τους δοκιμάσει. Μια μέρα η γυναίκα του μαγείρεψε φακή νερόβραστη χωρίς να βάλει λάδι και αλάτι. Την ώρα του φαγητού, με τις πρώτες κουταλιές, ο Βλαχοκώστας τους ρώτησε αν είναι νόστιμο το φαγητό και κείνοι με μια φωνή του απαντάνε «καλό, καλό». Εκείνος διαμαρτύρεται δήθεν στη γυναίκα του πως λείπει αλάτι και ρίχνει στο φαγητό τους χωρίς να μιλήσουν καθόλου. Δε σταμάτησε όμως τα ψεύτικα παράπονα προς τη γυναίκα του. Σχολίασε πως λείπει και λάδι από το φαγητό και ήταν φαίνεται αφηρημένη την ώρα που μαγείρευε.

Πήρε λοιπόν και λάδι μπόλικο και τους έριξε στα πιάτα ρωτώντας τους γιατί δεν είπαν τίποτα, γιατί δε ζήτησαν έστω να ρίξουν λίγο αλάτι να νοστιμήσει το φαγητό τους.

Και κείνοι, πάλι με μια φωνή, απάντησαν «εμείς δε μολογάμε τίποτα, τρώμε ό,τι μας βάζουν να γεμίσουν οι κοιλιές μας και να ζήσουμε».

Σιωπηλοί και χωρίς πολλά λόγια δεν πρόσεχαν διαφωνίες, παραξενιές του σπιτιού ή έκαναν πως δεν πρόσεχαν από εξυπνάδα γιατί ήξεραν πως έτσι θα χάσουν τη δουλειά τους.

Καμιά φορά σιγομουρμούριζαν κανένα τραγουδάκι ή απήγγειλαν κάποια αινίγματα που άκουγαν στα μέρη τους και ταυτίζονταν με τα μέλη της οικογένειας.

Από το ύφασμα που έραβαν τίποτα δεν πήγαινε χαμένο. Αν έμενε κανένα μικρό κομμάτι το έφτιαχναν παπούτσια για τα μικρά παιδιά για το χειμώνα με τα πολλά χιόνια.

Η δουλειά διαρκούσε από δυο μέρες ως μια βδομάδα ή και περισσότερο ανάλογα με τις ανάγκες της οικογένειας. Γενικά έραβαν κάπες που ήταν δυο ειδών ανάλογα με τη χρήση:

Η μεγάλη μακριά κάπα που έφτανε μέχρι λίγο πάνω από τον αστράγαλο, φαρδιά και βαρειά και η κοντή που έφτανε ως το γόνατο και ήταν στενή και κοντή.

Όταν τελείωναν οι Κεφαλάδες έδιναν πάλι ευχές και καλά λόγια σε όλη την οικογένεια και τους βοηθούς. Συγκεκριμένα τους εύχονταν οι κάπες να είναι καλοφόρετες, να πέφτει η στάλα απάνω τους και κάτω να γλυστράει, να πέφτει το χαλάζι και μακριά να φεύγει, να πέφτει και το χιόνι και αυτό να μην κολλάει. Οι νοικοκυραίοι ευχαριστημένοι τους πλήρωναν και η πληρωμή γινόταν με χρήμα ή με είδος. Το χρήμα σπάνιζε και η συμφωνία γινόταν από την αρχή και συνέφερε τους Κεφαλάδες και το νοικοκύρη.

Έμεναν στο χωριό μέχρι την άνοιξη, κάποιες φορές και περισσότερο καιρό ώσπου να τελειώσουν τις ανάγκες των κατοίκων. Μετά, ικανοποιημένοι με τα χρήματα που είχαν μαζέψει, μόλις έφταναν στα Σάλωνα (Άμφισσα) αγόραζαν δώρα για την οικογένειά τους και έπαιρναν το δρόμο του γυρισμού.

Στόχος τους ήταν να ξανάρθουν το φθινόπωρο στο χωριό και να έχουν δουλειά να ζήσουν τις οικογένειές τους. Τα χρόνια περνούσαν, οι υποχρεώσεις τους στην οικογένεια μεγάλωναν και αυτοί έπρεπε να κάνουν το κουμάντο τους. Η τελευταία φορά που ήρθαν ήταν το φθινόπωρο του 1940 μα έφυγαν μόλις κηρύχτηκε ο πόλεμος και δεν ξαναφάνηκαν ποτέ. Κανένας χωριανός- από όσο ξέρω- δεν έμαθε γι' αυτούς τους εποχιακούς επισκέπτες από τα χωριά του Βάλτου, που δούλευαν για την προστασία από τις καιρικές συνθήκες και την εμφάνιση των κατοίκων της Κουκουβίστας.

Σήμερα ύστερα από τόσα χρόνια απουσίας

Ο Καλλικράτης

Ο Καλλικράτης, θα ξέρετε, μαζί με τον Ικτίνο ήταν οι αρχιτέκτονες που άκαναν την Ακρόπολη της Αθήνας, τότε τα παλιά χρόνια. Μέχρι τώρα ξέραμε ότι η μελετούμενη νέα φάση της διοικητικής μεταρρύθμισης είχε την κωδική ονομασία Καποδίστριας. Φαίνεται όμως ότι οι ιδεολόγοι των αλλαγών σκέφτηκαν καλύτερα το πράμα και είπαν τον Καποδίστρια τον τιμήσαμε, ας τιμήσουμε και μια άλλη προσωπικότητα του παρελθόντος, έτσι για να δώσουμε μια ευκαιρία στους ανιστόρητους Έλληνες να ψάξουν για τη δράση του εξαιρετού αυτού τέκνου της Ελλάδας. Το θέμα όμως είναι τι θα πάθουμε με αυτή τη μεταρρύθμιση. Αυτοί πάντως, έριξαν την ιδέα για να δουν τις αντιδράσεις και να νομοθετήσουν αναλόγως. με τον Καποδίστρια έδωσαν αρμοδιότητες στους δήμους που πριν τις είχε το κράτος. Έτσι, αν είχες ένα πρόβλημα που πριν έπρεπε το κράτος να σου το λύσει, με τον Καποδίστρια σε έστελναν στο δήμαρχο. Μέχρι και την αστυνόμευση ανέθε-

Αναδημοσίευση από τα «Αγοριανίτικα Νέα», φύλλο 135, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2009.

σαν στους δήμους. Τώρα μπορεί να αναθέσουν στις Περιφέρειες, ας πούμε, να διαπραγματευτούν με την Κομισιόν τη χρηματοδότηση για την κατασκευή ενός σημαντικού έργου και η Περιφερειακή διοίκηση να αναλάβει η ίδια χωρίς τη μεσολάβηση άλλου φορέα, την εξυπηρέτηση των υποχρεώσεων που θα προκύψουν από αυτή τη χρηματοδότηση. Αναπτυξιακά προγράμματα που χρειάζονταν εθνικό σχεδιασμό τώρα θα τα διαχειρίζονται οι Περιφέρειες. Γι' αυτό άλλαξαν και το όνομα από Καποδίστρια σε Καλλικράτη. Τώρα όσο αφορά στο δίλημμα με ποιους άλλους θα πάμε σε έναν Καλλικρατικό δήμο, είναι θέμα σχεδιασμών αυτών που συνέλαβαν τον Καλλικράτη. Εμείς βέβαια θα προσπαθήσουμε να πάμε κατά εκεί που μας «συμφέρει». Όταν θα ανοίξουν τα χαρτιά τους αυτοί, εμείς θα πράξουμε αναλόγως, μέχρι που θα απαιτήσουμε διαφορετικές λύσεις από τις προτεινόμενες άμα δεν μας αρέσουν.

ΓΙΟΡΤΑΣΕ ΤΑ 102 ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ!

Στις 10 Μαρτίου 2010, ο **Γιώργος Έφορος** γιόρτασε τα 102 του χρόνια ζωής. Συναγωνίζεται τον αδελφό του Κώστα που είχε φτάσει αισίως τα 104. Παρά την προχωρημένη του ηλικία έχει πλήρη διαύγεια πνεύματος και είναι σωματικά υγιέστατος. Να είσαι πάντα καλά μπάμπια Γιώργο.

ΝΕΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ:

Η Καρολίνα Αλκαλαίι (κόρη της Σίσης Γιαννοπούλου) πήρε δίπλωμα Μηχ/κής Παραγωγής και Διοίκησης από το Πολυτεχνείο Κρήτης. Συγχαρητήρια Καρολίνα.

συνέχεια από την 424 σελ.

τους, τους έφερε στην κουβέντα μας ένα απόγευμα, απόβροχο του καλοκαιριού, ο Δημήτρης ο Παπαγεωργίου Παπαδάκης μαζί με την αδελφή του τη Χρυσούλα Τσουλανδρή. Σε κάθε μας συνάντηση ανασκάλευα το παρελθόν, «έξυνα» τις πλούσιες μνήμες τους και τους προκαλούσα να θυμηθούν. Ατέλειωτες ώρες κουβέντας και διηγήσεων και από άλλα δυο πρόσωπα ακόμη τον Θύμιο τον Μώρη (Ξεστρούπα) και τη Γιούλα την Κυριαζή. Μαζί τους ζούσα ό,τι δεν έζησα. Περιπλανήθηκα, γνώρισα πρόσωπα, γεγονότα, αγάπησα το απλό, το αληθινό και το.....παραμυθένιο στοιχείο της ζωής τους και το μόνο που ήθελα ήταν να κρατώ λίγες σημειώσεις από τις χειμαρ-

ρώδεις και παραστατικές τους διηγήσεις, να μπορέσω να σας κάνω και σας κοινωνούς αυτών των στιγμών, των παλιών καλών καιρών, που οι άνθρωποι ζούσαν απλά, τότε που ανθούσαν επαγγέλματα που σήμερα δυστυχώς έχουν εξαλείψει, γιατί έχει αλλάξει ο τρόπος ζωής μας.

Στην εποχή της τεχνολογίας οι εικόνες φατνάζουν σαν παραμύθι στους νεότερους και δίνουν μια γλυκόπικρη ανάμνηση και νοσταλγία στους παλιούς που τις έζησαν και τις έχασαν.....

Μαρτυρίες: Χρυσούλα Τσουλανδρή, Θύμιος (Ξεστρούπας) Μώρης, Δημήτρης Παπαδάκης- Παπαγεωργίου, Γιούλα Κυριαζή, Θανάσης Μαλεβίτσης.

Ημερίδα Τεχνικού Επιμελητήριου Ελλάδας

“Ορυκτός πλούτος και τοπικές κοινωνίες”

Σκέψεις, σχόλια, απόψεις

του Τάσου Αφέντη, μεταλλειολόγου

Στις 13 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα η ημερίδα του ΤΕΕ “Ορυκτός πλούτος και τοπικές κοινωνίες”. Θα περίμενε κανείς σε μια ημερίδα με θέμα που εξ ορισμού κινούνται σε δύο επίπεδα, να υπήρχε μέριμνα από την οργανωτική επιτροπή για μια ισορροπημένη προσέγγιση των όρων «ορυκτός πλούτος» και «τοπικές κοινωνίες» αλλά και της αλληλεπίδρασης τους, στην κατεύθυνση εξαγωγής αντικειμενικών άρα επιστημονικών συμπερασμάτων.

Η δομή του προγράμματος της ημερίδας αλλά και η εξέλιξη της κατέδειξαν πως, ανεξάρτητα από μεμονωμένες προσωπικές προθέσεις, οι διάφοροι «ειδικοί» (εκπρόσωποι εταιριών, υπουργείων, τοπικής αυτοδιοίκησης, επιστημονικών φορέων) ανέλαβαν να αντιστρέψουν ένα βαρύ κλίμα που υπάρχει (με πολύ έντονα χαρακτηριστικά μάλιστα σε ορισμένες περιοχές όπως Χαλκιδική, Εύβοια, Βοιωτία, Γκιώνα, Οίτη) προσπαθώντας να σώσουν τη «χαμένη τιμή» της εξορυκτικής βιομηχανίας μέσα από τοποθετήσεις που κατέλαβαν πλέον του 90% του χρόνου της ημερίδας με περιεχόμενο που θα μπορούσε να συμπυκνωθεί επιγραμματικά στα παρακάτω:

«...Ορυκτός πλούτος και εξορυκτική βιομηχανία σημαίνει ανάπτυξη, ...κι αν έχει γίνει και κανένα παρατράγουδο οι μη «ειδικοί» δεν δικαιούνται να ομιλούν γιατί αφενός δεν ξέρουν κι αφετέρου βλάπτουν την «εθνική, αναπτυξιακή προοπτική, ...ότι έγινε...έγινε...δεν μένουμε στο παρελθόν, από δω και μπρος θα πάρουμε μέτρα, ...κι όλα καλώς καμωμένα ...»

Από την άλλη μεριά οι τοπικές κοινωνίες που δεν έχουν θεσμική έκφραση αλλά αναπτύσσουν δράσεις μέσα από τις τοπικές κινήσεις πολιτών και τα κοινωνικά κινήματα δεν κλήθηκαν παρόλο που οι δραστηριότητες τους είναι δημόσιες, μαζικές, απασχολούν συχνά (πολλές φορές με

αφορμή τραγικά περιστατικά) τα ΜΜΕ τοπικής και πανελλαδικής εμβέλειας και κατά συνέπεια δεν μπορεί κανείς να επικαλεστεί άγνοια της ύπαρξης τους. Η παρουσία μεμονωμένων εκπροσώπων τους έγινε με δική τους πρωτοβουλία μετά από συμπτωματική πληροφόρηση που είχαν για την πραγματοποίηση της ημερίδας. Στα πλαίσια αυτά κάποιοι στάθηκαν πιο «τυχεροί» σε σχέση με το χρόνο που το αντελήφθησαν και είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν εισηγήσεις μεταξύ των οποίων και η Κίνηση για τη σωτηρία της Γκιώνας, η ΒΙΟΖΩ, κινήσεις πολιτών της Θράκης ενώ κάποιοι άλλοι μετέφεραν μέσα από ερωτήσεις και παρεμβάσεις τις αγωνίες των κατοίκων των περιοχών τους (Χαλκιδική, Οίτη)

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Εκ μέρους της Κίνησης παρακολούθησαν την ημερίδα αρκετοί Καλοσκοπίτες και συντοπίτες από τα γύρω χωριά της Γκιώνας που είχαν την ευκαιρία μέσα από ερωτήσεις και σύντομες παρεμβάσεις να δώσουν ένα άλλο χρώμα στην ημερίδα. Η κεντρική τοποθέτηση της Κίνησης με τίτλο «Γκιώνα, το βουνό με το βωξίτη και τις ανοικτές πληγές» που παρουσιάστηκε από τον γράφοντα, Μεταλλειολόγο Μεταλλουργό Μηχ/κό επικεντρώθηκε, μέσα από αναφορές σε ευρωπαϊκές και διεθνείς συμβάσεις, σε επιστημονικές μελέτες και στατιστικές έρευνες, στην παράθεση τεκμηριωμένων στοιχείων με άξονες:

- Τη σπουδαιότητα του όρους Γκιώνα τόσο για την υπαγωγή μεγάλου τμήματος του στις προστατευτικές διατάξεις των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ για τα άγρια πουλιά και 92/43/ΕΟΚ για τους οικοτόπους, καθώς έχει ενταχθεί στο Δίκτυο Natura 2000 όσο και από την άποψη των υδάτινων πόρων μιας και οι πλαγιές της τροφοδοτούν αφενός

τον ποταμό Μόρνο μέσω του οποίου υδροδοτείται το λεκανοπέδιο της Αττικής και αφετέρου ο Βοιωτικός Κηφισός και η λίμνη Υλίκη.

- Το απαράδεκτο νομοθετικό πλαίσιο που ταυτίζει το «εθνικό» συμφέρον με το ιδιωτικό συμφέρον των μεταλλευτικών εταιριών εν προκειμένω, παρέχοντας τους προκλητική ασυλία για τις δραστηριότητες τους και τα συνεπακόλουθα παραμένοντα αποτελέσματα αυτών

- Τις ανεπανόρθωτες ζημιές που έχει υποστεί το φυσικό περιβάλλον από τη συνεχιζόμενη εδώ και 50 χρόνια ανεξέλεγκτη δράση των εταιριών αλλά και τους υπαρκτούς και εν δυνάμει κινδύνους για απρόβλεπτες συνέπειες στη ζωή σε ένα επίπεδο που ξεφεύγει από τα στενά γεωγραφικά όρια του νομού.

- Την κατάρριψη του μύθου περί της αποφασιστικής συμβολής της μεταλλευτικής δραστηριότητας στην «ανάπτυξη» της περιοχής μέσα από την παρουσίαση στοιχείων που καταδεικνύουν ότι ακριβώς αυτός ο μονοδιάστατος αναπτυξιακός προσανατολισμός, που ενθαρρύνθηκε και στηρίχθηκε για δεκαετίες από την κεντρική και την τοπική εξουσία, δεν εμπόδισε σε τίποτε τη Φωκίδα να είναι ουραγός ή στις τελευταίες θέσεις σε μια σειρά δείκτες που χρησιμοποιούνται για να χαρακτηρίσουν το επίπεδο ανάπτυξης μιας περιοχής.

- Τη μη συμβατότητα της βιώσιμης – αειφόρου ανάπτυξης με τις μεταλλευτικές δραστηριότητες τη στιγμή που το κριτήριο της ιδιωτικής κερδοφορίας παραμένει κυρίαρχο ενώ οι ανάγκες και τα συμφέροντα των πολλών παραμένουν στο περιθώριο.

- Το ιστορικό της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας και τις δραστηριότητες που έχει αναπτύξει σε διάφορα επίπεδα προκαλώντας συχνά ενόχληση σε ιδιώτες και θεσμικούς εισπράττοντας βαρύ τίμημα κάποιες φορές για τη δράση της.

- Το πλαίσιο των προτάσεων, αιτημάτων και διεκδικήσεων της Κίνησης

Ολόκληρη την παρουσίαση με τίτλο «Γκιώνα, το βουνό με το βωξίτη και τις ανοικτές πληγές», που για οικονομία χώρου δεν παρατίθεται εδώ, όπως επίσης και διάφορα videos από την ημερίδα του ΤΕΕ “Ορυκτός πλούτος και τοπικές κοινωνίες”

μπορεί να βρει κάθε ενδιαφερόμενος στην ιστοσελίδα της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας, στη διεύθυνση www.savetheforest.gr

ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ «ΕΙΔΙΚΩΝ»

Στις πλείστες των εισηγήσεων, οι τοπικές κοινωνίες απαξιώθηκαν με τόσο κραυγαλέο τρόπο, που μας έκανε πολλές φορές να αναρωτηθούμε για την σκοπιμότητα της παρουσίας μας εκεί.

Αναφέρουμε χαρακτηριστικά την προκλητική εισήγηση του κ. Νικολετόπουλου, συμβούλου επιχειρήσεων και μέλους του Δ.Σ. της Euromines, ο οποίος κατέταξε τις τοπικές κοινωνίες στις εξής κατηγορίες: **Τοπικιστές- εθνικιστές- καχύποπτοι- ιδιοκτήτες ακινήτων που θίγονται από την “αξιοποίηση” του κοιτάσματος- μέλη του διεθνούς οικολογικού “λόμπι”- αμόρφωτοι και ημιμαθείς.**

Στο ίδιο μήκος κύματος, αλλά σε χαμηλότερους τόνους κινήθηκαν και εισηγήσεις παραγόντων του Υπουργείου (ΥΠΕΚΑ), που θέλοντας να δικαιολογήσουν το γεγονός ότι ποτέ δεν έχουν λάβει υπόψη τους αρνητικές γνωμοδοτήσεις τοπικών φορέων, στη διαδικασία της δημόσιας διαβούλευσης για κάποιο έργο, τις χαρακτηρίσαν συλλήβδην ατεκμηρίωτες επιστημονικά. Είναι χαρακτηριστικό πως όταν προκλήθηκαν να κατονομάσουν έστω και μια περίπτωση που κατά την γνώμη τους η τοπική κοινωνία είχε πειστικά επιχειρήματα δεν βρήκαν καμία.

Από την άλλη πλευρά ο Γεν. Διευθυντής του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων κ. Καβαλόπουλος αφού μας πληροφόρησε περιχαρής ότι **«κάθε κάτοικος του πλανήτη στο σύνολο της ζωής του καταναλώνει περίπου 400 τόνους ορυκτών»**, σε μια κρίση ειλικρινείας απαντώντας στο ερώτημα ότι “σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία ,και με το δεδομένο ότι οι κάτοικοι του πλανήτη θα προσεγγίσουν σε λίγο τα 8 δις, θα έχουμε εξόρυξη 16 τρις τόνων μεταλλευμάτων μόνο σε μια γενιά”, ομολόγησε ότι μάλλον **«...τα παιδιά μας και σίγουρα τα εγγόνια μας θα βλέπουν τις πρώτες ύλες με το κιάλι. Και τότε όλοι θα στραφούν στην ανακύκλωση”**. Δεν σκέφτηκε βέβαια ότι δεν μπορεί να ανακυκλωθεί κάτι που έχει εξαντληθεί και το αυτονόητο θα ήταν να ξεκινήσει η ανακύκλωση τώρα, αν όχι χθες.

Εντύπωση προκάλεσε όμως η τοποθέτηση

που έγινε εκ μέρους του ΤΕΕ Αν. Στερεάς μέσα από την παρουσίαση κειμένου που είχε επεξεργαστεί ομάδα εργασίας του Τμήματος. Κι αυτό γιατί η συγκεκριμένη εισήγηση άρχιζε και τέλειωνε με τα στοιχεία και τις εκτιμήσεις που δόθηκαν «ευγενώς» από τις μεταλλευτικές εταιρίες. Δεν είναι προφανώς κακό ένας επιστημονικός φορέας να ερευνά, να απευθύνεται να παίρνει στοιχεία και απόψεις από τους εμπλεκόμενους σε ένα θέμα (και αυτό σαφώς καλύπτει τις προαναφερθείσες εταιρίες) αλλά στοιχειωδώς, έστω για τα μάτια του κόσμου πρέπει να τηρούνται τα προσχήματα. Από ότι φάνηκε όμως, το ΤΕΕ Αν. Στερεάς δεν είχε δει ή ακούσει τίποτε το τελευταίο διάστημα τουλάχιστον, για τις διαμαρτυρίες και τα αιτήματα κινήσεων, φορέων και κατοίκων της περιοχής, τις «αντισυγκεντρώσεις» εργαζομένων στις μεταλλευτικές εταιρίες με τις ευλογίες των εργοδοτών τους, τις φραστικές προκλήσεις μέχρι τις εμπρηστικές επιθέσεις και το ολοκαύτωμα σπιτιού μέλους της Κίνησης, για όλα όσα είδαν το φως της δημοσιότητας στον τοπικό και πανελλαδικό τύπο όπως και στο διαδίκτυο.

Εμείς πάντως τουλάχιστον σαν Κίνηση για τη Σωτηρία της Γκιώνας είχαμε δηλώσει τη διαθεσιμότητά μας και την πρόθεση μας να παρέχουμε στοιχεία και να καταθέσουμε τις απόψεις μας στο τοπικό ΤΕΕ κατ' επανάληψη, πλην όμως δε υπήρξε ανταπόκριση.

Το αποτέλεσμα όπως παρουσιάστηκε ενώπιόν μας στην ημερίδα για τον Ορυκτό πλούτο με την πιο επιεική προσέγγιση αδικεί και εκθέτει το τοπικό ΤΕΕ θέτοντας υπό αμφισβήτηση τον καταστατικό του ρόλο για «επιστημονικό φορέα ... θεσμοθετημένο Σύμβουλο της πολιτείας και της κοινωνίας...».

Η ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ

Στο συγκεκριμένο επίπεδο το ενδιαφέρον μονοπώλησε ο Νομάρχης Φωκίδας κ. Φουσέκης με την τοποθέτηση του αλλά και με την επιλογή του να αποχωρήσει αμέσως μετά από τις «απαντήσεις» που έδωσε σε ερωτήματα που του τέθηκαν.

Όπως παραδέχτηκε και ο ίδιος, σε μια εκτενή και εμπεριστατωμένη αναδρομή στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της περιοχής, στις αρ-

χές του 20ου αιώνα η Φωκίδα άνθιζε οικονομικά και κοινωνικά βασισμένη στον αγροτικό - κτηνοτροφικό τομέα και τη βιοτεχνική δραστηριότητα γύρω από αυτούς τομείς (σαπωνοποιία, δέρματα κ.λ.π). Το γεγονός ότι αυτές οι δραστηριότητες περιορίστηκαν δραματικά ή και εξαφανίστηκαν από τις αρχές της δεκαετίας του '60 δεν μπορεί να εξηγηθεί από την απλουστευτική όσο και βολική αναφορά στη μεταπολεμική κατάσταση, την αστυφιλία, τα καταναλωτικά πρότυπα και συνήθειες κλπ, μιας κι αυτά δεν είναι ούτε «εγγενή» ούτε «αυτοφυή» χαρακτηριστικά μιας κοινωνίας αλλά καθίστανται «επίκτητα» μετά από «εξαναγκασμένη καλλιέργεια» που επιβάλλουν συγκεκριμένες πολιτικές «ανάπτυξης».

Και βέβαια το ερώτημα που παρέμεινε μετέωρο είναι γιατί ο μονοδιάστατος προσανατολισμός στην μεταλλευτική δραστηριότητα και η επακόλουθη «ανάπτυξη» του νομού επί πέντε δεκαετίες δεν έχει καταφέρει να δώσει μια εικόνα διαφορετική απ' αυτή που τα επίσημα στατιστικά στοιχεία δείχνουν. Γιατί πως αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί πως τα 55εκ. ευρώ ή κατ' άλλους εισηγητές 45εκ. ευρώ που αφήνει η μεταλλευτική δραστηριότητα στο νομό, κυρίως από τη μισθοδοσία του προσωπικού, δεν αρκεί να ανατρέψουν τα στατιστικά στοιχεία που «καταξιώνουν» τη Φωκίδα σαν το φτωχότερο από κάθε άποψη Νομό της Στερεάς Ελλάδας μετά την Ευρυτανία και επομένως δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ευγνωμοσύνη που πρέπει να επιδεικνύουν οι «ιθαγενείς».

Μεγαλύτερη όμως αξία για την εξαγωγή συμπερασμάτων έχουν οι απαντήσεις που έδωσε ο κ. Νομάρχης σε ερωτήματα που έθεσαν μέλη της Κίνησης, για παράδειγμα

- Σε ερώτηση για τη μέχρι τώρα αρνητική επί της ουσίας θέση του για τη σύγκληση του Νομαρχιακού Συμβουλίου με θέμα τις μεταλλευτικές δραστηριότητες στη Γκιώνα, ο κ. Νομάρχης εμφανώς εκνευρισμένος αλλά και με υπεροπτικό – αλαζονικό ύφος απάντησε «...και ούτε πρόκειται να συγκληθεί Νομαρχιακό Συμβούλιο, για το θέμα αυτό γιατί δεν το κρίνω απαραίτητο...»

- Σε άλλη ερώτηση για το κατά πόσο υφίστανται οι σχετικές άδειες για τις εγκαταστάσεις της S&B στο Λαρνάκι Ιτέας και ιδιαίτερα σχετικά με την επιβεβλημένη ύπαρξη κόμβου στον Δρό-

μο Άμφισσας – Ιτέας -Ναυπάκτου, ο κ. Νομάρχης απάντησε αφοπλιστικά στην αρχή «...φαντάζομαι για να λειτουργούν οι εγκαταστάσεις θα υπάρχουν άδειες...» (λες και δεν ήξερε ότι δεν υπάρχουν όπως και η ίδια η εταιρεία παραδέχτηκε), για να ανεβάσει λίγο τους τόνους στη συνέχεια λέγοντας «...δεν ξέρω για το κόμβο ...εκείνο που ξέρω είναι ότι στο συγκεκριμένο σημείο δεν έχει γίνει κανένα ατύχημα, έχουμε μηδενικά ατυχήματα κύριοι...» Πραγματικά μια τέτοια προσέγγιση από αιρετό, θεσμικό «εκπρόσωπο» της τοπικής κοινωνίας αλλά και κατ' εξοχή αρμόδιο για την τήρηση του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας των επιχειρήσεων, δεν αντέχει σε καμιά κριτική και κανένα σχολιασμό. Μας άφησε κυριολεκτικά άφωνους!!!

Η αλήθεια είναι πως το να στηρίζει κάποιος, και εν προκειμένω ο κ. Νομάρχης, τη νομιμοποίηση των ενεργειών ή των θέσεων του στο γεγονός ότι αναδείχθηκε μέσα από εκλογικές διαδικασίες προφανώς είναι δικαίωμα του, από την άλλη μεριά όμως τον χαρακτηρίζει, ως προς τον τρόπο άσκησης μιας εξουσίας που του δόθηκε προσωρινά. Και προφανώς δεν αποτελεί άλλοθι και συγχωροχάρτι σε καμιά περίπτωση για την συστηματική αγνόηση όλων όσων συμβαίνουν στο νομό μας. Γιατί πως αλλιώς μπορεί να εκληφθεί η μηδενική αντίδραση εκ μέρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Νομάρχη στις φωνές διαμαρτυρίας και στα αιτήματα που εδώ και ένα χρόνο θέτουν η Κίνηση για τη Σωτηρία της Γκιώνας, Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Στρώμης, ο Δήμος Καλλιέων, οκτώ φορείς και σύλλογοι της Άμφισσας με κοινή τους ανακοίνωση (15/4/2009), οι συνλεύσεις και συγκεντρώσεις κατοίκων το περασμένο καλοκαίρι στα χωριά της Β.Α. Γκιώνας, ο Ορειβατικός Σύλλογος Άμφισσας και οι κάτοικοι του Λιδορικού που κινητοποιούνται ενάντια στις επιφανειακές εξορύξεις που ξεκινάνε στην περιοχή.

Ενδεικτικό όμως της στάσης των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης απέναντι στα ερωτήματα που κατά καιρούς έχουμε θέσει είναι και ένα σχετικά πρόσφατο γεγονός για το οποίο δεν έχουμε πάρει απάντηση εδώ και έξι μήνες.

Την Κυριακή 4 Οκτωβρίου διαπιστώθηκε από μέλη της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας η πραγματοποίηση ερευνητικών γεωτρήσεων από μεταλλευτική εταιρία (άγνωστο ποια ακριβώς) σε

αλπικό λιβάδι στη θέση Μέγα Ημεροτόπι της Γκιώνας. Οι γεωτρήσεις που προφανώς ήταν σε εξέλιξη, μιας και το γεωτρύπανο και ο λοιπός εξοπλισμός παρέμεναν στο χώρο, είχαν πραγματοποιηθεί σε πυκνό δίκτυο, περίπου ανά 20 μ., ενώ είχαν διανοιχτεί δρόμοι εκτιμώμενου μήκους περίπου 1000μ.

Τη Δευτέρα 5 Οκτωβρίου καταθέσαμε ερώτηση στην αρμόδια Διεύθυνση Πολεοδομίας της Νομαρχίας Φωκίδας όπου ζητούσαμε να μάθουμε σε ποια Άδεια Μεταλλευτικών Ερευνών εμπίπτουν οι συγκεκριμένες γεωτρήσεις. Στις 2 Νοεμβρίου, κι ενώ δεν είχαμε λάβει καμιά απάντηση επανήλθαμε με νέο έγγραφο μας επισυνάπτοντας φωτογραφικό υλικό και δηλώνοντας τη διαθεσιμότητα μας για την υπόδειξη ακριβώς του χώρου εκτέλεσης των εργασιών.

Παρόλο που οι Άδειες Μεταλλευτικών Ερευνών εκδίδονται από την οικεία Νομαρχία, στις αρχές Δεκεμβρίου μας κοινοποιήθηκε το με Α.Π. 6314 - 23/11/2009 έγγραφο της Διεύθυνσης Πολεοδομίας Ν. Α. Φωκίδας με το οποίο διαβιβάζονταν τα έγγραφα μας στην Επιθεώρηση Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδας. Η τακτική «...από τον Άννα στον Καϊάφα ..» ζει και βασιλεύει

Απάντηση επί της ουσίας δεν έχουμε πάρει μέχρι σήμερα η «...δουλειά...» όμως γίνεται

Αντί επιλόγου

Κλείνοντας αυτό το ενημερωτικό σημείωμα θέλουμε να τονίσουμε πως η παρουσία και οι παρεμβάσεις μας στην εν λόγω ημερίδα αποτελούν μέρος των δραστηριοτήτων της Κίνησης μας που αναπτύσσονται σε κάθε δυνατό επίπεδο και στοχεύουν στην ευαισθητοποίηση των μόνιμων και μη κατοίκων της περιοχής, στο σπάσιμο του φράγματος της σιωπής και της αδιαμαρτύρητης αποδοχής όλων όσων συμβαίνουν στην περιοχή δεκαετίες τώρα.

Εκφράζουν παράλληλα τη διάθεση μας να συμβάλλουμε στη διεκδίκηση του δικαιώματος των τοπικών κοινωνιών να έχουν λόγο για όλα όσα τις αφορούν, στέλλοντας μήνυμα σε κάθε κατεύθυνση πως κανένας δεν δικαιούται να «παίζει» **με τα δάση, τα νερά, το περιβάλλον, την εργασία, τα χωριά, με άλλα λόγια με την ίδια τη ΖΩΗ μας.**

ΠΡΟΛΗΨΗ ΜΥΟΣΚΕΛΕΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ορθοπαιδικός – Χειρουργός, τ. Διευθυντής Νοσοκομείου Ε.Ε.Σ.

Θα αρχίσουμε δανειζόμενοι μία φράση της σύγχρονης καθημερινότητάς μας:

“κάλλιον το προλαμβάνειν ή το θεραπεύειν”. Η πρόληψη προλαμβάνει σοβαρές και επικίνδυνες συνέπειες. Σώζει ανθρώπινες ζωές. Με την απόκτηση γνώσεων για τα αίτια πολλών παθήσεων και νοσημάτων, έγινε δυνατή η εφαρμογή μέτρων ώστε να επιτύχουμε την αποτελεσματική προστασία από αυτά. Στην πρωτογενή γίνεται προσπάθεια εξουδετέρωσης, αποφυγής ή αποκρούσεως του αιτιολογικού παράγοντα.

Η υπεροχή της προληπτικής ιατρικής, σε σχέση με τη θεραπευτική, θεωρείται δεδομένη. Έτσι, ο Πρωθυπουργός την 21 Ιουλίου 2009 σε ομιλία του στο ΙΚΑ ανακοίνωσε πιλοτικό πρόγραμμα προληπτικής ιατρικής ενηλίκων. Η πρόληψη των μυοσκελετικών παθήσεων είναι σημαντικό να γίνεται σε βάθος χρόνου, δηλαδή απαιτεί διαρκή προσπάθεια. Δεν είναι δυνατόν να γίνεται κατά περιόδους, τμηματικά αλλά σε διαρκή βάση και προσπάθεια.

Θα επικεντρωθούμε σε ορισμένες παθήσεις ή καταστάσεις, οι οποίες έχουν μεγάλη επίπτωση στον πληθυσμό, δηλαδή προσβάλλουν μεγάλο αριθμό ατόμων και έχουν ιδιαίτερα σημαντι-

κές συνέπειες στην ποιότητα της ζωής μας:

- Οστεοπόρωση
- Οστεοαρθρίτιδα
- Πρόληψη επιβαρυντικών παραγόντων οσφύος
- Δυσκαμψία της προχωρημένης ηλικίας.

ΟΣΤΕΟΠΟΡΩΣΗ

“Γένους θηλυκού”. Κοινωνικό και οικονομικό* πρόβλημα, νόσος πολυπαραγοντική και εξελικτική. “Είναι το νόσημα εκείνο που η οστική μάζα ευρίσκεται κάτω από ένα κρίσιμο όριο, πέρα από το οποίο αρχίζουν να εκδηλώνονται διάφορα προβλήματα με τελική κατάληξη τα παθολογικά κατάγματα** (σπονδυλική στήλη, πηχεοκαρπική, ισχίο κ.λ.π.)”. Εκδηλώνεται στις γυναίκες συνήθως μετά την εμμηνόπαυση (τύπος I) και στους άνδρες μετά τα 70-75 χρόνια (γεροντική, τύπος II) εικ. 1.

Η πρωτογενής πρόληψη στοχεύει στην επίτευξη όσο το δυνατόν υψηλότερης κορυφαίας οστικής πυκνότητας, καθώς επίσης στην αποφυγή παραμορφώσεων του σκελετού κατά την περίοδο της σκελετικής ανάπτυξης που στο μέλλον είναι δυνατόν να αυξήσουν τον κίνδυνο παθολογικών καταγμάτων (κύφωση, σκο-

λίωση, ραιβογονία, ραιβό ισχίο κ.λ.π.). Έτσι φροντίζει:

1. Να εξασφαλισθούν για τα νεαρά άτομα οι καλύτερες προϋποθέσεις για διατροφή, άσκηση, τρόπο ζωής και ιατρική φροντίδα, ώστε να αποκτήσουν και να διατηρήσουν τη μέγιστη δυνατή οστική πυκνότητα.

2. Να εντοπισθούν με κατάλληλο έλεγχο οι γυναίκες περιεμμηνοπαυσιακά που έχουν χαμηλή οστική μάζα, όπως και αυτές με ταχύ οστικό μεταβολισμό με αποτέλεσμα να έχουν ταχεία μεταβολή της οστικής τους πυκνότητας. Σ’ αυτές τις περιπτώσεις με την παρέμβασή μας πρέπει να σταθεροποιηθεί ή και να αυξηθεί η οστική μάζα.

3. Να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά κάθε παθολογική εξεργασία ή νόσος που προδιαθέτει σε οστεοπόρωση:

*ΗΠΑ: 7 δισ. δολάρια για το 1986. 62 δισ. δολάρια για το 2020.

** Κάθε 30” ένας κάτοικος Χώρας-Μέλους της Ε.Ε. παρουσιάζει οστεοπορωτικό κάταγμα.

Υπερθυρεοειδισμός
 Ηπατικά προβλήματα
 Υπερπαραθυρεοειδισμός
 Νεφρική ανεπάρκεια
 Διαβήτης
 Παθήσεις πεπτικού κ.α.

4. Να προσαρμοσθούν οι ενήλικες σε τρόπο ζωής, διατροφής και άσκησης ανάλογο με τους στόχους πρόληψης της πάθησης.

5. Να αποφευχθούν έγκαιρα τα αίτια και οι παράγοντες (πτώση κ.λ.π.) που είναι δυνατόν να προκαλέσουν τους διάφορους τύπους οστεοπορωτικών καταγμάτων.

6. Να διακοπούν βλαπτικές συνήθειες:

Κάπνισμα
 Ουνοπνευματώδη και να,
 Περιορισθεί η πρόληψη ζωικών πρωτεϊνών.

A) Ο ρόλος της διατροφής

Το Ca, ο P, το Mg, ο Fe, η βιταμίνη D και C είναι απαραίτητα για την οστική υγεία. Αποκλειστική πηγή είναι οι τροφές. Η ανεπαρκής πρόληψη τροφών με Ca και βιταμίνη D στη νεανική ηλικία αλλά και αργότερα, είναι μία από τις κύριες αιτίες εκδήλωσης οστεοπόρωσης. Μεγάλη διατροφική αξία, λόγω περιεκτικότητας σε Ca, παρουσιάζουν τα γαλακτοκομικά προϊόντα: ένας ενήλικας χρειάζεται ημερησίως δύο ποτήρια γάλα και ένα κομμάτι τυρί 30-50 gr. Πρόσληψη ημερήσια Ca στη μετεμμηνοπαυσιακή ζωή μικρότερη των 800 mg, προϋποθέτει στην ανάπτυξη σπονδυλικής οστεοπόρωσης, ενώ κάθε ημέρα απαιτούνται 800-1000 IU βιταμίνης D.

Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες για την οστική τους μάζα οι προϋποθέσεις που θέτουν οι νεαρές κο-

πέλες με τις διάφορες εξαντλητικές δίαιτες, οι οποίες στερούν το Ca, τη βιταμίνη D, τις πρωτεΐνες κ.λ.π. και τελικά τα οιστογόνα τους.

B) Ο ρόλος της άσκησης

Η άσκηση συμβάλλει, με τις αναπτυσσόμενες φορτίσεις, στην επίτευξη της κορυφαίας οστικής πυκνότητας και τη διατήρησή της (εικ. 2). Αυτή που ωφελεί περισσότερο είναι η αποκαλούμενη ισομετρική. Το όφελος είναι πολυπαραγοντικό:

α. Περιορίζεται η οστική απώλεια και προστατεύεται η οστική μάζα που απέμεινε.

β. Βελτιώνεται η μυϊκή δύναμη, η κινητικότητα των αρθρώσεων και η φυσική κατάσταση του ασκούμενου.

γ. Το άτομο αποκτά καλύτερη αίσθηση ισορροπίας και συντονισμό των κινήσεων.

δ. Ελαττώνεται ο πόνος και μειώνεται ο χρόνος αντίδρασης, με αποτέλεσμα να περιορίζεται ο κίνδυνος πτώσεων και καταγμάτων.

Ασκήσεις για οστεοπορωτικές ασθενείς σε ύπτια και όρθια στάση.

Είδη ασκήσεων:

1. (Ορθής) ανύψωσης και μεταφοράς βάρους

2. Αντιστάσεως

3. Στάσεως σώματος (ορθοστάτηση)

4. Ευελιξίας και ισορροπίας (διεπηρεάζουν το εύρος κινήσεως των αρθρώσεων, βελτιώνουν τη στάση του σώματος και συμβάλλουν στη μείωση των πτώσεων και την ελαχιστοποίηση των συνεπειών τους).

Κάθε είδους άσκηση (παιχνίδι και sports), γοργό βάδισμα ή ερασιτεχνική ενασχόληση με αγροτικές εργασίες αποτελεί ένα δι-αρκές ερέθισμα του σκελετού.

Γ) Ο ρόλος των φαρμάκων

Χρησιμοποιείται μια μεγάλη και ανομοιογενής, όσον αφορά την σύσταση και τη δράση τους, ποικιλία φαρμάκων, τα οποία ταξινομούνται σε 4 κύριες κατηγορίες, χρησιμοποιούνται όμως και σε συνδυασμούς:

α) Φάρμακα που δρουν κυρίως στους οστεοκλάστες-οιστρογόνα, καλσιτονίνη, διφωσφονικά, αντι-οιστρογόνα.

Τα οιστρογόνα πρέπει να αρχίζουν έγκαιρα μετά την εμμηνόπαυση και να συνεχίζονται για 6-10 χρόνια, συμβάλλοντας στην αναστολή απώλειας της οστικής μάζας. Το ενδεχόμενο υπερπλασίας του ενδομητρίου (και ανάπτυξης κακοήθειας), αντιμετωπίζεται με προσθήκη προγεστερόνης και συχνή παρακολούθηση με Pap-test.

Η καλσιτονίνη, κυρίως σολομού, της οποίας η δραστηριότητα είναι 30-50 φορές μεγαλύτερη από την ανθρώπινη είναι αποτελεσματικότερη. Οι ανεπιθύμητες ενέργειές της είναι θεωρητικές παρά πρακτικές.

β) Φάρμακα που δρουν κυρίως στους οστεοβλάστες (οστεοπαραγωγικά) και ευνοούν την ενάπωση οστού-ανδρογόνα αναβολικά, στεροειδή, φθοριούχα άλατα, παραθορμόνη

γ) Φάρμακα που συμβάλλουν στο θετικό ισοζύγιο Ca – Ca, βιταμίνη D. Θετικό ισοζύγιο οστικής μάζας πάντα συνυπάρχει με θετικό ισοζύγιο Ca.

δ) Συνδυασμένη χορήγηση φαρμάκων στη θεραπεία ADFR (Activation, Depression, Formation, Repeat). Σκοπός της ADFR είναι να ενεργοποιηθούν οι οστεοκλάστες με βιταμίνη D3 και παραθορμόνη ή μεγάλες δόσεις P, οι οποίοι στη συνέχεια καταστέλλονται με καλσιτονίνη και διφωσφονικά, ώστε ακολούθως να παραμείνουν οι οστεοβλάστες σύμφωνα με το φαινόμενο

της σύζευξης και να παράγουν οστό.

Η σωστή αντιμετώπιση προϋποθέτει τον συνδυασμό όλων των πιο πάνω παραγόντων: διατροφή, άσκηση, φάρμακα και τον προσεκτικό έλεγχο του τύπου της οστεοπόρωσης, των ατομικών συνθηκών, και την αξιολόγηση των διαφόρων νοσημάτων που πιθανώς συνυπάρχουν.

Η συνέχεια του άρθρου στο επόμενο τεύχος.

Δρομοδόγος με τον Καλοθανάση

Τη δεκαετία του 1960 ο Δήμος Κόλλιας (Δήμος Καλοθανάσης) που έπαιρνε επιβάτες καθιστούς ή όρθιους, μανάδες με κουτσούβελα, στοίβαζε με πληρωμή όσο πιο πολλούς ταξιδιώτες μπορούσε να βρει...

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη έξω από το Δαδί και εικονίζονται από αριστερά: Γεώργιος Ι. Πασαλής, άγνωστος, Μαρία Κυρίτση, Βούλα Αντωνίου-Γρηγοροπούλου, Γιούλα Δ. Κυρίτση, Ξανθή Χ. Αυγερινού, Γιώτα Τσόγλα, Φίλιππος Ι. Τριανταφύλλου, Μάγδα Δ. Κυρίτση, Μαρία Θεοχάρη-Σίμου, Δήμος Κόλλιας (Καλοθανάσης), Χρυσούλα Κ. Κατσανιώτη, Νίκος Δ. Αντωνίου.

Από το αρχείο της Βούλας Γρηγοροπούλου

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— **Ο Χάρης** και η **Χριστίνα Βασιλόπουλου** (γιός της Σούλας Μαλεβίτση) απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι.

— **Ο Γιώργος Χριστοδούλου** (Καραγιώργος) και η **Χαρά Γεωργοπούλου** στις 16 Νοεμβρίου 2009 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί και είναι αγοράκι.

Να τους ζήσουν!

ΠΕΝΘΗ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
1928-2009

Στις 4 Ιανουαρίου 2010 έφυγε από κοντά μας ένας από τους άδολους, ειλικρινείς και τίμιους συμπολίτες μας. Έφυγε ο Αντώνης Νικόπουλος. Είχε γεννηθεί στη Σπερχειάδα και μετά τις εγκύκλιες σπουδές του φοίτησε στην Πάντειο και σταδιοδρόμησε ως λογιστής και έμπορος στη Λαμία.

Με μας τους Καλοσκοπίτες συνδέθηκε στενά με το γάμο του με την Μαρία Ν. Κολλύρη και μαζί της απέκτησαν δυο κόρες την άτυχη Λένα, γιατρό ενδοκρινολόγο και τη Δήμητρα καθηγήτρια φυσικής αγωγής.

Μεγάλη ήταν η προσφορά του μεταστάντος στο Σύλλογο Λαμίας. Υπήρξε από τα ιδρυτικά στελέχη, διετέλεσε Γενικός

Γραμματέας και κυρίως συμπαραστάθηκε και βοήθησε στα προεδρικά της καθήκοντα τη σύζυγο του Μαρία, η οποία έχει προσφέρει πολλά στο σύλλογο Λαμίας.

Ο μεταστάς υπήρξε από τους πιο αγαπημένους γαμπρούς της Καλοσκοπής. Πάντοτε προσιτός, γεμάτος, αγάπη που τη σκόρπιζε παντού. Πάντοτε παρών στις εκδηλώσεις μας και στους χορούς μας.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του έγινε στη Λαμία στις 7-2-2010.

Σε χαιρετούμε Αντώνη και κρατάμε για ανάμνηση, το όνομα σου και την παρουσία σου.

Ευχόμαστε ο Θεός να σε κατατάξει σε σκηνές δικαίων.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΝ. ΤΟΥΜΠΑ
1920-2010

Στις 21-1-2010 έφυγε από κοντά μας η Βασιλική σύζυγος Κωσταντίνου Ευαγγ. Τούμπα ο οποίος απεβίωσε το 1997. Η αγαπημένη μας θεία γεννήθηκε στο Παλαιοχώρι Φθιώτιδας το 1920. Η κηδεία της έγινε στη Θεσσαλονίκη παρουσία συγγενών και φίλων. Αγαπημένη μας θεία, να είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Τα ανήψια σου Νίκος & Σοφία Δρογαλά (Τούμπα).

ΚΩΝ/ΤΙΑ Δ. ΜΩΡΗ
1920-2010

Απεβίωσε στο Κόμα Φθιώτιδος και ενταφιάστηκε στο χωριό μας, η Κων/τία Δημ. Μώρη, κόρη πολυμελούς οικογενείας του μακαρίτη μπάρμπα Νίκου Αυγερινού, σύζυγος του Δημ. Μώρη (Γαλαρία) με τον οποίο είχαν αποκτήσει το Θεμιστοκλή, ιερέα στο Κόμα, Νίκο που διαμένει στην Άμφισσα και τη Γεωργία, σύζυγο του Χαράλαμμου Κωστούρου. Η μεταστάσα ήταν καλή συμπολίτης και χαρούμενος άνθρωπος. 40ήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στον Άγιο Γεώργιο στις 28/2/2010.

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΛΛΙΑ (ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ)
σύζυγος **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΛΛΙΑ**
1923-2010

Η Ιωάννα Κόλλια – σύζυγος του Δημήτρη Κόλλια (του Καλόγερου) - γεννήθηκε το 1923 στα Βίλλια Αττικής. Ήταν το 3ο παιδί της οικογένειας του Νικόλαου Αγγελίδη και της Σοφίας Παπαδέδε. Ο πατέρας της, ιατρός, έδωσε στα παιδιά την επιστημονική παιδεία, ενώ η μητέρα της, νεώτερη και πιο κοντά σε αυτά,

φρόντιζε για την καλλιέργειά τους. Η οικογένεια γρήγορα μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου η Ιωάννα έκανε τις γυμνασιακές και στη συνέχεια τις πανεπιστημιακές της σπουδές, στην Ελληνική Φιλολογία. Εκεί την βρήκε ο πόλεμος και η κατοχή, με όλες τις δυσκολίες επιβίωσης αλλά και μάθησης. Και τα 4 παιδιά της οικογένειας σπουδάζουν, υπό αντίξοες συνθήκες, σε ένα δωμάτιο στην περιοχή του Ψυρρή, όπου διαβάζοντας με το φως του καντηλιού, τελειώνουν τις σπουδές τους – τα δυο κορίτσια καθηγήτριες φιλόλογοι, τα 2 αγόρια φυσικός και φαρμακοποιός. Παράλληλα, δεν μένουν αμέτοχα στον αγώνα εναντίον των κατακτητών. Είναι χαρακτηριστική η φωτογραφία της Ιωάννας, μιας ψιλόλιγνης κοπέλας που κρατάει μια μεγάλη Ελληνική σημαία μπροστά σε μια από τις διαδηλώσεις της περιόδου.

Μετά την κατοχή η Ιωάννα αρχίζει να εργάζεται, πρώτα στον ιδιωτικό τομέα, όπου γνωρίζει και αργότερα παντρεύεται τον Δημήτρη Π. Κόλλια (Καλόγερο),

μετά στην ιδιωτική εκπαίδευση και στη συνέχεια διορίζεται στη δημόσια εκπαίδευση, την οποία υπηρετεί ως φιλόλογος πάνω από 30 χρόνια.

Παράλληλα, με το σύζυγό της Δημήτρη, μεγάλωσαν με τις ίδιες αξίες τα παιδιά τους, Στέφανο και Μαίρη. Ο Στέφανος Κόλλιας σπούδασε Ηλ/γος/Μηχ/γος Μηχ/κός στο Ε.Μ.Πολυτεχνείο και στη συνέχεια έγινε Καθηγητής στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Ε.Μ.Π, όπου διδάσκει μέχρι σήμερα. Η Μαίρη σπούδασε Πολιτικός Μηχανικός στο Ε.Μ.Π κι εργάζεται στο ΓΕΣ, ως μηχανικός στρατιωτικών έργων.

Η Ιωάννα με τον Δημήτρη έρχονταν συχνά στην Κουκουβίστα, έχοντας χτίσει σπίτι για να μένουν και συμμετέχουν συνδρομητικά στις δραστηριότητες των συλλόγων και του χωριού μας. Όλοι όσοι γνώρισαν την Ιωάννα θυμούνται το ζεστό χαμόγελό της, που την έφερνε κοντά στους γνωστούς αλλά και στους αγνώστους, ακόμα και στις τε-

λευταίες στιγμές της ζωής της, τον Δεκέμβριο 2009.

Ετσι θα θυμόμαστε για πάντα την Ιωάννα. Η εικόνα αυτή, που σήμερα μειώνει τον πόνο του αποχωρισμού, θα παραμείνει για πάντα στη σκέψη μας και θα μας δίνει δύναμη.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Γ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ 1917-2010

Στις 13 Μαρτίου και ύστερα από μακρά ταλαιπωρία απεβίωσε στη Λιβαδιά όπου και ενταφιάστηκε ο Ζαχαρίας Γ. Ραπτόπουλος, αδερφός του μακαρίτη προέδρου μας Θεμιστοκλή.

Ο Ζαχαρίας ήταν υπάλληλος στον ΟΤΕ και είχε παντρευτεί τη συγχωριανή μας Καλομοίρα του Μοναχογιού με την οποία απέκτησαν δύο παιδιά.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Λιβαδιάς που τον σκεπάζει.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 10.1.2010 έγινε σαρανταήμερο μνημόσυνο στην εκκλησία των Αγίων Αναργύρων για την ανάπαυση της ψυχής της Γιούλας Κυρίτση. Η παρουσία των χωριανών ήταν πολυπληθής.

4ο Φεστιβάλ Ελαιολάδου και Ελιάς

Στο εκθεσιακό κέντρο του Ο.Λ.Π. στον Πειραιά έγινε από 12-14 Μαρτίου το 4ο Φεστιβάλ Ελαιολάδου και Ελιάς. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας και η Πρωτοβουλία Φωκίδας συμμετείχαν με ένα εξαιρετικό περίπτερο με σκοπό την προώθηση και προβολή των προϊόντων της μάνας-γης της πεδινής Φωκίδας το λάδι και την ελιά. Ο νομάρχης κ. Νικ. Φουσέκης, ο πρόεδρος της Πρωτοβουλίας Φωκίδας κ. Αθ. Μανανάς και η προϊσταμένη Τουρισμού της Ν.Α.Φ. κ. Έφη Κατσαρέλη υποδέχθηκαν τους προσκεκλημένους και μίλησαν για τη βιωσιμότητα των προϊόντων στο νομό. Το περίπτερο επισκέφθηκαν η Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, Κατερίνα Μπατζελή, ο Υφυπουργός Μιχάλης Καρχιμάκης, ο τέως υπουργός κ. Γκελεστάθης και άλλοι.

Τον Σύνδεσμο εκπροσώπησαν η Βούλα Γρηγοροπούλου και η Ρούλα Δανιήλ. Οι επισκέπτες του περιπτέρου είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν γλυκά και αλμυρά εδέσματα με βάση την αμφισισιώτικη ελιά. Στη φωτο ο κ. Μανανάς με τις κυρίες Γρηγοροπούλου και Δανιήλ στο εκθεσιακό περίπτερο με φόντο τον ελαιώνα της Αμφισσας.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

504	Χασιακού Έφη, στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Χασιακού	100	και του γιού της Τάσου	20	
505	Ορφανίδου Πέπη στη μνήμη του συζύγου της Βασιλείου	200	544	Ευσταθίου Δημήτριος	30
508	Παπά - Αχλαδά Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου (Αυστραλία)	30	545	Τσίγας Ευάγγελος του Ευθυμίου	30
509	Αχλαδάς Νίκος (Λαμία) στη μνήμη γονέων, αδελφού και γαμπρού του	20	546	Σίμος Αλέκος στη μνήμη Γιούλας Κυρίτση	25
510	Οικογ. Σκούφου Δημητρίου στη μνήμη της γιαγιάς Γιούλας Κυρίτση	50	547	Τσιαμπάου Γαρυφαλιά στη μνήμη του πατέρα της Αθανασίου Μώρη & αδελφού της Δημητρίου	50
512	Κωστούρου Ειρήνη στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου και της κόρης της Γιάννας Λαμπράκου	40	548	Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωάννη	20
513	Μώρης Κων. & Μώρη - Σαριτζόγλου Ανθ. στη μνήμη συζύγου & μητέρας τους Δήμητρας Μώρη	40	549	Μαλεβίτσης Γιάννης του Παναγιώτη	20
514	Κόλλιας Αθανάσιος	40	550	Μαλεβίτση - Τζώρα Ελένη του Παναγιώτη	20
515	Αχλαδάς Λ. (ALAS) στη μνήμη Γιούλας Κυρίτση	50	551	Βλάχος Παναγιώτης του Ευαγγέλου	20
518	Χαμηλός Κώστας της Ανδριάννας	20	552	Νταλίπη - Βλάχου Αθηνά	20
519	Κόλλιας Γιώργος του Δημητρίου	50	553	Κυριαζή Πηνελόπη	20
520	Κωστούρος Αθανάσιος του Δημ.	50	555	Μαντζιός Αθανάσιος του Γ.	20
521	Χαμηλός Δημήτριος του Κωνσταντίνου	50	555	Μαντζιός Γεώργιος του Αθανασίου	20
522	Μαντάς Κων/νος του Ιωάννου	20	556	Κούκουνα-Μαντζιού Μαρία	50
523	Καλόγερος Αργύρης	20	557	Τσιρώνης Βασίλης - Παπαγεωργίου Γεωργία	30
524	Κουφός Κων/νος του Δημητρίου	20	558	Τούμπας Λουκάς του Ευθυμίου	25
525	Κουφός Δημήτριος	20	559	Παπαγεωργίου Δημήτριος	20
526	Τράπαλη Αθηνά	20	560	Χαραλάμπους Γεώργιος	20
527	Τσολάνας Ευάγγελος	40	561	Ψωμακέλλης Χρήστος	20
528	Τσιρώνης Ιωάννης του Ευαγγέλου	10	562	Ρούλιας Κώστας	20
529	Δημόπουλος Ταξιάρχης	20	563	Ράπτης Ιωάννης	20
530	Μούκας Κυριάκος & Μήνα στη μνήμη των γονέων τους Δήμου και Γεωργίας Κόλλια	20	564	Μώρης Ευθύμιος Π.	20
531	Λευκαδίτης Χρήστος στη μνήμη του παππού του Φαραώ	50	565	Σταθόπουλος Κωνσταντίνος	40
532	Πολίτης Μιχάλης	30	566	Γεωργίου Νάκος στη μνήμη των γονέων του Νικολάου & Παρασκευής	20
533	Βασιλείου Γιάννης Ν.	100	567	Τριανταφύλλου Φίλιππος	20
534	Κολλύρης Ευθύμιος του Ν.	100	568	Παπαευαγγέλου Μαρία	50
535	Χαμηλού-Καραντάσιου Έφη	50	569	Κυριαζής Αθανάσιος του Κ.	20
536	Δημάκος Μιχάλης στη μνήμη των γονέων του	20	570	Τσίγα Παρασκευή	20
537	Χαμηλός Βασίλης	40	571	Κολλύρη Αθαν. στη μνήμη Γιούλας Κυρίτση	30
538	Λευκαδίτη Ανδρομάχη (πρεσβυτέρα)	15	572	Δανιήλ Ρούλα στη μνήμη Κων/νας Ταξιάρχη	50
539	Αυγερινός Βασίλης του Χαρ.	30	573	Τσαγκάκη Μορφ.στη μνήμη του πατέρα της	30
540	Αντωνίου Αθανάσιος του Φώτη	10	574	Τσουλανδρή Χρυσ. στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου και εξαδέλφου της Νικολ. Π. Μώρη	50
541	Αντωνίου Φώτης του Αθανασίου (Θεσ/νίκη)	10	575	Παπαγεωργίου Χρήστος	20
542	Σπέντζου Άννα & Σπεντζου Αλέκα	30	576	Δανιήλ-Πολυχρονιάδου Καίτη	20
543	Κόλλια Πίτσα στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη		577	Κατσανιώτης Νίκος	30
			578	Λευκαδίτου - Ξαφάκη Μαρία	20
			579	Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου & των πεθερικών της	20
			580	Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη των γονέων της Άγγελου & Αικατερίνης	10
			581	Αντωνίου Νίκος, Κατερίνα & Μαρία	50

582	Τσιαμπά Μαρία	20	620	Χαμηλού Λίτσα	30
583	Ραπτόπουλος Αθανάσιος	20	621	Τριανταφύλλου Ευθύμιος	30
584	Θειακού Βασιλ. (εγγονή Ραπτόπουλου Αθαν.)	20	622	Μουστάκα Παρασκευή	30
585	Αλεξανδρής Κωνσταντίνος	30	623	Αντωνίου Μπάμπης & Μαρίκα	60
586	Παπαδοπούλου-Τσόχλα Γιώτα	30	624	Τσιρώνης Βαγγέλης στη μνήμη Γ. Κυρίτση	40
587	Ενισλίδου-Τσόχλα Γωγώ	30	625	Τσιρώνη Αικατερίνη	20
588	Στρατζαλη - Τσιρώνη Ιωάννα στη μνήμη του συζύγου της Ελευθερίου	40	626	Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	30
589	Τσιρώνη Ανθούλα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου & Εθυμίας & της νύφης της Ελένης	20	627	Τσιρώνη Κρυσταλλία	20
590	Γεωργίου Κων/νος του Γεωργίου	50	628	Μώρη Αικατερίνη (Λιλαία)	20
591	Κολλύρη Αγγελική	20	629	Κόλλιας Στέφανος (Καλοσκοπή)	20
592	Ράππη Μαρία του Νικολάου	10	630	Παπαγεωργίου Χρήστος	20
593	Ράπτης Νικόλαος του Παναγ.	10	631	Χαμηλός Ανδρέας	20
594	Γιαννόπουλος Πάκης	50	632	Κατσανιώτης Γιώργος	50
595	Δερμιτζάκη - Κόλλια Αθηνά	50	633	Κατσανιώτης Ηλίας (ΗΠΑ)	70
596	Κόλλιας Ταξιάρχης του Γεωργίου	40	634	Δανιήλ Νικόλαος του Γ. στη μνήμη Γ. Κυρίτση	50
597	Ζούργου Εφη	50	635	Δανιήλ - Ηλία Βούλα	20
598	Τούμπας Αθανάσιος του Ευθυμίου	30	636	Μώρης Παναγιώτης του Νικ.	30
599	Δελαπόρτα Έλλη στη μνήμη των γονέων της Γεωργίου & Αικατερίνης Βλάχου - Αντωνίου & του γαμπρού της Πλάτωνα Ευγενίδη	30	637	Λίτσος Γεώργιος του Κ.	20
600	Ευγενίδη - Αντωνίου Φωτούλα στη μνήμη των γονέων της Γεωργίου & Αικατερίνης Αντωνίου & συζύγου της Πλάτωνα	30	638	Λίτσου - Λιάμπου Βασιλική	20
601	Καραγιάννη Ελένη	10	639	Χριστοδούλου Νικόλαος στη μνήμη γονέων, συζύγου και αδελφή του Αργυρώ Μώρη	100
602	Ζωή Χαμηλού	20	640	Χριστοδούλου Λεωνίδα	50
603	Μπακογιάννης Κώστας - Γρηγοροπούλου Γιάννα στη μνήμη της γιαγιάς τους Μαρίας Αντωνίου	20	641	Ραπτόπουλος Ζαχαρίας του Ι.	50
604	Τριανταφύλλου Ηλίας	20	642	Ραπτοπούλου Νατάσα	50
605	Μοσχονησιώτη Ντίνα	20	643	Σιαφάκα Ελ. στη μνήμη Νικολάου Πριόβολου	100
606	Αναγνώστου Ανδρέας	20	644	Τομαράς Γιώργος στη μνήμη των γονέων του Κων/νου & Σπυριδούλας Τομαρά	50
607	Αλεξίου Εθυμία	30	645	Κυριαζής Ταξιάρχης	50
608	Μαλεβίτση Μαριάννα του Αθανασίου	50	646	Τσόχλα Β.στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	20
609	Τσιαμπάος Ιωάννης	20	647	Καμπάνης Γιάννης	20
610	Αυγερινός Νίκος του Χαραλάμπους	20	648	Πασσαλή Ευαγγελία	20
611	Αντωνίου Νίκος του Κ.	20	649	Βλάχου Χρύσα	20
612	Λευκαδίτης Παναγιώτης του Γ.	50	650	Τσόχλα Ασημίνα	50
613	Κάλλης Βασίλης	40	651	Οικ. Τσόχλα Αικατερίνη στη μνήμη Νικ. Μώρη	20
614	Κυριαζής Κων/νος του Νικολάου	20	652	Οικ. Τσόχλα Αικ. στη μνήμη Γιούλας Κυρίτση	20
615	Ραπτόπουλος Γιώργος	20	653	Οικ. Τσόχλα Αικατ. στη μνήμη Μαίρης Τούμπα	20
616	Ραπτόπουλος Δήμος	20	654	Παπαταξιάρχου Βασιλική	25
617	Τσονάκα-Ραπτοπούλου Κατίνα	20	655	Λίτσος Γιώργος (ΗΠΑ)	70
618	Λευκαδίτη Ελένη στη μνήμη Γ. Λευκαδίτη	20	656	Οικ. Μώρη Αφροδίτης στη μνήμη του συζύγου, πατέρα & παππού τους Νικολάου Μώρη	100
619	Καϊλή - Χαμηλού Ευαγγελία	20	657	Οικ. Μώρη Αφροδίτης στη μνήμη Γ. Κυρίτση	20
			658	Βλάχος Νίκος Φ. (Παρόριον)	30
			659	Κροντηρά Φιφή	50
			660	Κόλλια - Κατσανιώτη Βιβή (ΗΠΑ)	100
			661	Θεοχάρη Ελένη του Κ.	40

ΕΔΩ, ΡΟΥΜΕΛΗ!

του ΝΙΚΟΥ Ι. ΔΑΝΙΗΛ

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος.

Σε λίγο...

- Ποιος ήταν, μαρή, που σε θ'μήθ'κι;
- Ισιένα θ'μήθ'κι.
- Ιμένα; Ποιος κιαρατάς...
- Ου άντρας σ'.
- Μπα; Και πού με βρήκι ου ανε-πρόκουπους.., αυτός είν' 'σιακάτ' στ' Μπαναγία...Τα νύχια τ' μύρ'σε; Τι θέλ'ει;
- Μού'ειπι ν' αφήεις του κουτσου-μπουλιό μ' ιμένα.., μας πήρι χα-μπάρ' μ' φαίνιτι... κι να τσακί'ιστείς να πας γλήγουρα στου σπιτ'. Κάηκι του φαί, λέει...
- 'Αι να χαθεί ου άχρηστους! Αφού τού'ειπα φεύγοντας να το τ'ράει αν έχ'ει νιρό. Δεν είναι για κ'βέντα! Πάου...Αλλά θα ματάρθου.
- Πιλάλα και ματάλα. Σι καρτε-ράου.
- Τρέχου!
- Μετά από καμπόση ώρα...
- 'Ηρθα, πάλε, μαρή Θυμιούλα, να συνεχίσουμι την κ'βέντα μας. Πού είχαμι μείν'ει.., του θ'μάσαι;

- Για του Κιφαλόβρυσου κάτ' μόλε'ες...Του πρόλαβις του φαί, για τό'καφισ ντιπ για ντιπ..;
- Τόχ'υσα... 'Εγινι κάρβουνου!
- Μπράβου σ'!
- Του μπραβείου ανήκ'ει στου αντρα μ'.., ούλα κι ούλα...Ας πρό-σιχι!
- Καλά, ας τ' αφήκουμι αυτάνα, φάτε κανιά κουνσέρβα σήμια... Λέγε μ', τώρα, μαρή Βασιίου...
- 'Ενα μισ'μέρι, βουρλί'σκα μέσα στου σπιτ' κι είπα να πάου ένα μπι-ρίπατου στου Κιφαλόβρυσου...Τι τό'ηθιλα η βλοημέν'η; Πρώτου κι κύριου, με ξικ'φάναν τα τσι-τζίρια με τη χαβαντάρα τ'ς απάν' στ'ς κιασιές, σι ούλου τ' αυλάκ'ι-αυλάκ'ι... 'Ασε που με καταφάγαν κι τα νταβάνια, πού'ειχαν κι αυτάνα παλαβώ'σει απ' τ' ζέστα...
- Καλά να πάθ'ς!
- Δε με ψ'χοπουνάς σπ'ρί! Αλλά δε μπράζ'ει, ας είσι καλά.
- 'Ηπια, π' λες, γάργαρου νιρό.., μπουζί'.., κι ξαπόστασα στ' μπηγή. Κι όπους αντερωνόμουνα κι χά-

ζεα τ'ς σουσουράδεις να κ'νάν' τ' νουρά τ'ς, ήρθι νιά ξέν'η...Δε λέ-ου.., ουραία γ'ναίκα ήταν, αν κι μ' φάν'κι λιγιάκ'ι παστρικιά...

- Πώς του κατάλαβις ισύ;
- Να σ' πώ... Με το πού'ρθι, τουρνουκουλιά'σκι στ' στέρνα.
- Καθώς ρούφαιε μι τ'ς χούφτις του νιρό, ούλου έσκυβι η πουνήρου...
- Και τι μ' αυτόνο, κακό ήτανε;
- Φινόταν του β'ζι τ'ς!
- Τι μ' λες! Καλά π' δε φάν'κι κι του...
- Σουτ!
- Του π'λί τ'ς, ήθιλα να ειπώ, μα-ρή. Του 'πράμα' τ'ς...
- Αυτόνου, ουόχ'ι. Παρατρίχα... Ιγώ, μάρμαξα!
- 'Αι σιαπέρα, μαρή. Πρώτ' βουλά έβλιπις βρακί;
- Δεν είχι τέτοιου...
- Αμ τότε, τι είχι, κάνε μ'..;
- Αντί για καβάλου, είχι ένα γα-λάζιου σκ'νί στου γκώλου τ'ς.
- Πωπώ, τι ακούν τ' αυτιά μ'! Είχι άλλου γκόζμου ικει;

Συνέχεια από τη σελίδα 436

662	Πριόβολος Νίκος & Σοφία	50	673	Νικολ. & Σοφία Δρογαλά στη μνήμη της θείας τους	
664	Οικογ. Βασίλη & Αλέκας Τσιρώνη	50		Βασιλ. Τούμπα (Θεσ/νίκη)	50
665	Αφέντης Ανδρέας	30	674	Τασία Λαίου στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου	100
666	Τσούτσουρα Χρυσούλα	10	675	Καίτη Χατζάκου (Θεσ/νίκη)	50
667	Παπανικολάου Παναγιώτης (Λιβαδιά)	40	676	Μαίρη Κόλλια και Γεώργιος Ζέρβας στη μνήμη της μητέρας τους Ιωάννας Κόλλια	100
668	Τσίγας Ιωάννης στη μνήμη του γιου Βασίλη	20	667	Στέφανος και Λούλα Κόλλια στη μνήμη της μητέρας τους Ιωάννας Κόλλια	100
669	Βάγια Αλεξίου στη μνήμη Γιούλα Κυρίτση και Νίκου Μώρη	25	768	Στη μνήμη της αγαπημένης μας ανιψιάς Κατίνας Τσιρώνη-Παπανδρέου	
670	Δημ. και Γιώτα Χριστίδη, Αμερική	102		Ιωάννα και Γιώργος Πριόβολος	500
671	Δημήτρης Κομνάκος	20			
672	Αφοί Κουτσουβέλη Α.Ε	100			

Όλους τους ευχαριστούμε θερμά για τις εισφορές τους.

- Είχι κάποια βλαστάρια, π' αρχίν'σαν να γκαϊδίζ'νε, τα κακόμοιρα...

- Τι να σ' κάμ'νε κι αυτάνα τα έρμα!

- Μυρμήγκιασε του κουρμί τ' πιδιών... Γιατί, όπους έλιγι κι η μακαρίτ'-σα η μάνα μ'., «κάηκι του κακό απάνου τ'ς».

- Κι ύστια;

- Έ, ύστια, τι πιριμέν'εις... Αρχίν'σαν κι χλιμίντραγαν σαν τ'άλουγα...

- Χάλασι η Κοινουνία, Βασίλου μ'!

- Ξιμπουρδαλιάσ'κι, Θυμιούλα!

- Και μη χειρότερα, να λέμι!

- Αμήν, Παναΐα μ'!

- Δε μ' λες., να σι ρουτήσου...

- Ρώτα μι.

- Αυτήν' η ξέν'η., πώς ήταν, μαρή;

- Αυτήν'η; Εξόν απ' του μίνι, είχι κι ένα πιρίεργου μαλλί. Κουρακίσιου...

- Τ'λούπα, για κότσου;

- Κουιμένου... Μπρουστά τ'ς, είχι κι ένα λόιδου. Σα βουιδουγλειψιά...

- Άσπρου;

- Κάτασπρου. Σα μίνια στ' ντηλεόρασ'η...

- Αλήθεια., μιας κι του θ'μήθ'κα., μπάκι είδισ ψές του βράδ', μίνια τινία πόπιζι; Με τον Ταμτάκο, το γύφτο...

- Τ'ν είδα.

- Πώς σου φάν'κι, σ' άρισι; Ουραία ήταν !

- Ιμένα μ' λες; Τρεις πουρδές, να χούφτα !

- Στέκα να στιγμούλα, μαρή, να πάου ως τουν απόπατου.

Δε θ' αργήσου, θα δρουμήξου. Έσκασι η κατ'ρήθρα μ'.

- Γι' αυτόνου στέκισι τόσ'η ώρα στό'να του πουδάρ', σαν το μπελεκάνο, κι ούλου σ'μαζεύς τα γόνατα;

- Του βρήκισ, αν κι δε νουγάς.

- Του καταπίνου... Άι, σύρι τώρα. Σι καρτεράου...Άς πιάσου κι 'γώ

ένα τραγούδ', μέχρι να γυρί'εις. «Όρε, του Κίτσου η μάα, α, ά, άαααα, η μάααα κά θό ντάααν, όρε στην άκρη στο πό τά ά ά μι, με το ποτάααα, ποτάαα-μι μάλώ νέε.. » Ιντάξ'ει, ανακουφίσ'κες;

- Ξαλάφρουσα. Πάρι., σου'φιρα κι ένα σκαμνί., θα πιάσ'κισ όρθια.

- Νουρίς του θ'μήθ'κισ.

- Τι άλλου.;

- Να, τ'ς προούαλλισ, πού να στα λέου! Κάναμε κι ουρειβασία., τ' λέου καλά; Με τουν άντρα μ', δηλαδή. Πήγαμι απάν' ψ'λά στου β'νό, στου «Δουκίμ'!». Αλλά γιουρτήξαν αλ'υχτώντας τα σκ'λιά απάνου μας. Ευτυχώς να λες, ήταν ικει κι ένας τσιουπάν'ης. Φόραε και τ' γκαπότα τ'...

- Φόραε καπότα είπισ; Τι τ'ν ήθιλι τ' γκαπότα ικει στ'ν ερμιά... Ήταν κι κανιά γ'ναίκα ικει.;

- Ουόχ'ι, αλλά έκανε κρούου!.. γι' αυτόνο. Δε σου'ειπα; Φτάσαμι στ' γκουρφή.

- Πού, μαρή;

- Τι λέμι τόσην ώρα.; Στ' Γκιώνα! Ισύ θέλ'ς λεπτομέρειες.

Να, αφού επιμέν'εις, θα στου ειπώ κι ας σ' κακουφανεί...Φτάσαμι κι σταθήκαμι ν' ανασάνουμι, κουντά στου «Μ'νάκ'ι», όπους του λέν'., στ' βρουσουά., π' βγαίν'ει του νιράκι μέσα απ' τ' χαραματιά μιας πετρούλας...Στ'ν άκρ' στου λιβάδ'ι. Ικει μας τσίτουσαν στου κουντό 'κείνα τ' άγρια τα τσιουπανόσκ'λα κι ήρθι ου τσιουπάν'ης...

- Ου Θανά'ης, ξιέρ'ς θά'ηταν... Ου Κυριάκ'ης. Ποιος άλλους...

- Αυτόνου. Σαλάγαε τα πράιτα, τα ζ'γούρια, τ'ς κατ'κούλ'ς...

Ούλα, με κ'δούνια κι κυπριά. Άλλα βουσκάγαν, άλλα βελάζαν κι μιρικά αναχαράζαν. Μας τράταρε και μπ'ζήθρα, νάν' καλά!

- Ά! Είνι πουλύ ευγενές άτουμου ου Θανά'ης! Σκέτου μάλαμα.

Τουν έχου κι αν'ηψιό, άμα θες να ξιέρ'ς.

- Μπα, δεν τό'ηξια!

- Έ, τώρα το μαθαίν'εις.

- ...Εκειά στ' ν Τράκα, είδαμι κι νια αλ'πού... Κι άλλα ζ'λάπια, παρέθου κι παρέκ'ει.

- Έχ'ει πουλλά ζ'λάπια του μέρους...Αλλά, για τήρα...

- 'Σιαπού...

- Τουτουσιγιά, μαρή, που πάει τωραϊά κατά του χ'ρουστάσ'ι, δεν είν' ου Διουχάρ'ς ;

- Μάλ'ιστα. Αυτόνου. Κουπανάει κι του γιόκα τ'. Τ' δίν'ει κατακιφαλιές. Καλά κάν'ει, μεταξύ μας. Ξιέρ'ς τι βλαστάρ' έν' ου γιός τ' ου Κώστας.; Ου Θιός να σι φ'λάει!

- Του ξιέρου. Έτσ'ι μόρχιτι να τ' χουγιάξου, όπους μού'λεε κάπουτι κι ου πατέραζ ουμ... «- Φ'λάξ', Κώστα !...- Τ' βιδούρα, κιαρατά!».

- Τι μας μέλλ'ει ιμάς;

- Ματαπέστου!

- Χμ! Ατέρα...

- Τι.;

- Η κότα σ', η στρουμπ'λή... Σκύβ' να πιει νιρό απ' του σκαφιδ'κι , μιτά, ανασ'κών'ει τη γκούσια τ'ς.

- Τ'ράει κι του Θιό...

- Έχιτι, γλέπου, κι ισεις απ' αυτάνα τα κούτσ'κα τα μελ'γκόνια... Λεφούσ'ι ! Ανεβαίν'νι κι στα πουδάργια μ' κι μι τσιμπάν'...

- Γιουμάτους ου τόπους με λ'κούσα...

- Έχου νια ζ'μπιθέρα απ' τ' Γκαλαμάτα...Ξιέρ'ς πώς τα λέν' αυτάνα ικει 'σιακάτ';

- Ουόχ'ι. Πώς τα λέν'...

- Πουρδάλα...Τ' αίκους;

- Καλά, ικει λέν' κι τ' σου'φλα, σούγλα...Δεν ξιέρ'νι τι θα ειπει φλέτρας...Ούλου «θα'ρθούτι» κι «θα φύγουτι» λέν'.

- ...Κι «θέλουτι»... , αντί για του σουστό « θέλιτι ».

- Δεν ξιέρ'νι ντιπ να κ'βεντιάσ'νε ! Ενώ ιμεις... Δε λέμι «καπινός», ούτι «σταθιμός».. , είμαστι μωρφοιμέν'οι!

- Παραμουρφοιμέν'οι, Βασίλου μ'.

- Τώρα, μιταξύ μας...κι ισύ, Θυμιούλα μ', αμόρφουτους άνθρουπους είσι. Μι του ζόρ' το'βγαλις του σκουλειού...

- Τι είπεις, μαρή θιουσκουτουμέν'η;!

- Τίπουτας...Κάτ' είπα για τ'ς πιθαμέν'ς.

- Του γκακό σ' του φλάρου! Να..! Πάρ' τ' σκούφια μ', να χέ'εις μέσα!

- Θα σι βαρέσου, Θυμιούλα !

- Μήηηη...Ξιαμών'εις σι μένα, γι-ατί... ά !

- Γιατί, μαρή, θα σι σκιαχτώ, νουμί'εις;

- Έτσ'ι μ' φαίνιτι...!Εκλασες κιό-λα μαλλι από λύκου!

- Καλά, να με σ'μπαθάς. Αλλά δε σκιάχ'κα. Πού...μείναμι;

- Στ' Γκαλαμάτα.

- Τι λες...; πάμι κανιά βόλτα ως τη Γκρήτ' ;

- Αλάργα έν'... Πού τ' θ'μήθ'κεις ;

- Άκ' σα τ' γκαμπάνα να βαράει.

- Και τι μ' αυτόνου;...

- Ικει, Ξιέρ'ς, δεν τ' βαράν...

- Αλλά, τι τ' γκάν'νι τότι ;

- Τ' μπαίζ'νι, λέει... Τό'ξιρις ισύ;

- Σώπα, μαρή! Σουβαρά ; Ωστε, τ' μπαίζ'νι!

- Να στραβουθώ!

- Δε γκσέρου... Ιγώ Ξιέρου, πως, ιδώ σι μας, οι άντρες, ειδικά τ' γκαμπάνα, τη βαράν. Δεν τη μπαίζ'νι...Ακούς ικει! Άμα θέλ'νε να παίξ'νε, έχ'νε τ' γκσερή τ'ς... Αυτήν, μάλιστα!

Μπουρούν να τ' μπαίζ'νι όσ'η ώρα θέλ'νε...

- Ου θ'κός ου άντρας, μαρή Θυμιούλα, παιζ'ει ακόμα τ' γκσερή τ'..; Δεν του π'στεύου!

- Ναι, κάθι βράδ'...

- Άιντι ! Πού, μαρή;

- Πού αλλού; Στου καφινειού...

- Πάει στου καφινειού για να τ' μπαίξ'ει ..; Πώ, πώ, πώ, τι ακώ σή-μιρα !

- Τι ακούς, μαρή... Πάει παρέα με τ'ς φίλους τ'...

- Δηλαδή...; τι θες να ειπείς...; τ' μπαίζ'νι ού'λοι μαζί ;!

- Ουόχ'ι κι ού'λοι, καημέν'η... Δυο-δυό, ή τέσσερις-τέσσερις...

- Έ, αυτόνου δεν τό'ειχα ματαϊκούσ'ει... Όργιου, σα να λέμι...Κι...; γιατί δεν τ' μπαίξ'ει , τουλάχιστου, στου σπίτ'..; μαναχός τ'...;

- Στου σπίτ'ι μας, μαρή Βασίλου, δεν έχουμι κουλίτσινά...

- Άαααα...!

- Βρρρ...!

- Είπα κι 'γώ... Άι στου λύκου, μαρή! Μι μπέρδιψις.

- Αυτάνα κán'νε στη Γκρήτ'.

- Άλλους τόπους, άλλα εθίμα-τα. Ικει κάτου, άκ'σα, τρών' κι τα «κουράδια» τ'ς...

- Ου να μου χαθούν οι μασκαρά-δισ! Ντρουπή τ'ς! Δε σ'χαινουντι;

- Άλλου σ' λέου, μαρή χαζή.

- Τι μ' λες;

- Τ'ς προυβατίνας. Άμα τ'ς κουρεύ'νι, τ'ς λεν κουράδια... Έτσ'ι μού'ειπαν κι μένα πως τ'ς λεν...

- Ισιένα, μαρή Βασίλου, σ' β'λήθ'κι, καλά και σών'ει, να με κán'εις να μη ματαφάου αρνάκι ! Άκου κ'βέντα...; κουράδια, λέει...

- Ιγώ φταίου;... Αυτοίν'οι, οι σ'χαμέν'οι...

- Καλά...; ήθιλα νά'ξιρα, χάθ'καν τα ουνόματα..;

- Αυτάνα τ'ς αρέθ'νι. Για να κán'νε όρεξ'η, ως φαίνεστε...

- Ντιπ αμόρφουτ'οι !

- Δε σκαμπάζ'νι γρυ...

- Ούλου τρίχις... Γένια κι μ'στάκια...; οι μπαστουνόβλαχ'οι οι μαουρουτσούκαλ'οι.

- Κι...; μι τα κουμπούρια, όμους, γιουμάτα.

- Τ' αϊκούς...; Στήσι τ' αυτί σ'... Ακόμα τ' μπαίζ'νι...; ουόχ'ι! γράψι λάθους! τ' βαράν' ήθιλα να ειπώ... Τ' βαράν ακόμα οι θ'κοί μας. Τ' γκαμπάνα...

- Θάχ'νε κánια λειτουργία...Τι μέρα έχουμι σήμιρα; Ποιος να γιουρτάζ'ει...; δεν τήραξα κι τουν

Καζαμία... Αλλά, νια και του φέρν'ει η κ'βέντα, ήθιλα να σι ρουτήσου, ισιένα π' λες πως είσι πιο γραμματιζούμεν'η απού μένα, μπάκι Ξιέρ'ς τι θέλει

να ειπεί αυτόνου π' λέει ου πα-πάς...; ντρέπουμι κι να του ειπώ...

- Ποιο απ' ού'λα, μαρή Βασί-λου...Λέει πουλλά ου παπάς...

και τα μ'σά, τα λέει απού μέσα τ'..; για οικονομία.

- Ικεινου με τουν Κύριου, σ' ένα Δείπνου...Στέκα να στου ειπώ στ' γκαθαρεύουσα...

- Αυτήν'η σι μάρανι, τρουμάρα μ'!

- Για να στου ειπώ όπους ακρι-βώς τ' αϊκούμι, μαρή χαζή.

- Πέστου μ'.

- «Και κλάσας -λέει- τον άρτον, έδωκε φαγειν τοις μαθηταις Αυ-τού»... Κατάλαβις ισύ τίπουτα; Γένουντι τέτοια πράματα;...

- Τι να σου ειπώ κι 'γώ, είμι ν' απουρήσου...Πιρίεργο μ' φαίνιτι.

- Κρίμας! Σ' είχα κι για έξυπν'η. Ιγώ, πάντους, δεν του π'στεύου να κán'ει τέτοια δ'λειά ου Κύριους...

- Κύριους είνι, ότι θέλ'ει κán'ει! Λουγαριασμό θα μας δώκ'ει ;

- Δίκιου έ'εις... Αλλάκουλάσ'καμι κι οι δυο. Κι έλε'α αυτήν' τ' Γκυρι-ακή να πάου να ξουμουλοθώ...Κι να ματαλάβου... Άιντι, τώρα να πααίνου 'σιακάτ'- 'σιακάτ'...

- Απ' τα τώρα; Ακόμα δε μισ'μέριασι, τι βιάζισι ;

- Έ, πώς! Να ιδώ κι του φαί μ'..; μήπους του ματάκαψι ου αχαιρέυ-τους...

- Ταχιά, θα ματαρθείς;

- Δεν τα σώσαμι σήμιρα..;

- Ούλου κι κάτ'ι θα μας ξεφυγι.

Σώνουντι αυτάνα;

- Ανάρια ανάρια του φιλί, για νάχ'ει νουστ'μάδα. Άιντι γεια!

- Έ, τότες, αφού είν' έτσ'ι...; ώρα καλή. Και...; καλή αντάμωσ'η στ' Σκορδά το Χάν'ι !

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ – ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας (αριθμός 153 Οκτωβρίου – Δεκεμβρίου 2009) σημειώθηκαν δυο λάθη:

Στη σελίδα 406 στο κείμενο που παρουσιάσαμε το βιβλίο «Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ» της χωριανής μας καθηγήτριας – αρχαιολόγου Γεωργίας Παπαδάκη, από λάθος του τυπογραφείου τυπώθηκαν διπλά δυο παραγραφοί χωρίς βέβαια να ζημωθεί το κείμενο.

Ο Παναγ. Παντίδης, που ήλθε μεταξύ των πρώτων επιτυχόντων στη σχολή Πολιτικών Μηχ/κών είναι γιός της Αλέκας Χριστίδη - Σπέντζου και όχι της Βέφας που λανθασμένα γράψαμε. Ζητούμε συγγνώμη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

Κυριακή των Βαΐων: Θεία Λειτουργία το πρωί. Απόγευμα Νυμφίος (ώρα 7:30) μ.μ.)

Μ. Δευτέρα - Μ. Τρίτη: Νυμφίος (ώρα 7:30) μ.μ.

Μ. Τετάρτη: Ευχέλαιο. ώρα 5 μ.μ., Νυμφίος 6 μ.μ.

Μ. Πέμπτη: Ακολουθία 12 Ευαγγελίων, 7:30 μ.μ.

Μ. Παρασκευή: Λειτουργία 8:30 π.μ.. Επιτάφιος 7:30 μ.μ.

Μ. Σάββατο: Θ. Λειτουργία το πρωί. Αναστάσιμη ακολουθία στις 11 μ.μ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ: Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος τα λουλούδια για το στόλισμα του Επιτάφιου τα προσέφεραν η **Ιωάννα και ο Γεώργιος Πριόβολος**.

ΤΑ ΚΑΛΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

στο αρ. φύλλου 48, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2009, διαβάζουμε:

«Και με αφορμή αυτό να πούμε ότι τα καλά νέα για την Κουκουβίστα είναι ότι ο Τοπικός Σύλλογος εκδίδει μια εξαιρετη εφημερίδα, ενώ οι προσφορές των Κουκουβιστιανών στο σύλλογο τους καλύπτουν πολλές σελίδες».

Ευχαριστούμε την αξιόλογη εφημερίδα τα Καστελλιώτικα Νέα για τα κολακευτικά λόγια που γράφουν για την εφημερίδα μας και την πρόθυμη διάθεση με την οποία ενισχύουν τα οικονομικά του Συνδέσμου τους οι Καλοσκοπίτες (σε αντιδιαστολή βέβαια προς τους Καστελιώτες. **Τα κακά νέα**)

Η οικογένεια του μπάρμπα Γιάννη Δανιήλ (Λιούγκα) του Μυλωνά

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ενόψη Καλλικράτη σκοπεύουμε να συγκαλέσουμε έκτακτη Γενική Συνέλευση με θέμα : Σε ποιό Δήμο θα ήταν καλύτερα να ενταχθεί το χωριό μας. Για τον τόπο και την ώρα της έκτακτης γενικής συνέλευσης θα ενημερωθούν τα μέλη τηλεφωνικώς και μέσω της ιστοσελίδας.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552

e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr